

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

(દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું માસિકપત્ર.)

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કારુણ્યાન્ન સુધારસોઽસ્તિ હૃદયદ્રોહાન્ન હાલાહલં ।
 વૃત્તાદસ્તિ ન કર્પપાદપ્ત્ત્વમ્ ક્રોધાન્ન દાવાનલઃ ॥
 સંતોષાદપરોઽસ્તિ ન પ્રિયસુહૃદ્દોષાન્ન ચાન્યો રિપુ ।
 યુક્તાયુક્તમિદં મયા નિગદિતં યદ્દોષોત્તે તત્ત્વજ ॥

પુ. ૨૭ મુ. વીર સં. ૨૪૫૬. સં. ૧૯૮૬ માહ. આત્મ સં. ૩૪. અંક ૭ મો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ ભાવરંગ. ૧૫૯	૬ જીવન સંસ્કૃતિ. ૧૭૦
૨ જડ-ચૈતન્ય વિષમશમ વર્તનાટક... ૧૬૦	૭ આત્મવિશ્વાસ. ૧૭૨
૩ જૈન સમાજમાં પુસ્તકાલયોની પ્રવૃત્તિ- ની આવશ્યકતા અને સમાનો સત્કાર. ૧૬૨	૮ સ્વીકાર અને સમાલોચના. ... ૧૧
૪ શ્રી સંઘ મહાત્મ્ય. ૧૬૫	૯ તેરમી શ્રી જૈન સ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ (જુન-૨૦૨૨)ના વર્તમાન સમાચાર
૫ સુભાષિત મણિરત્ન. ૧૬૯	

મુદ્રક:—શા. ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ. આનંદ પ્રિ. પ્રેસ સ્ટેશન

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) રૂપાલ ખર્ચ

શ્રી હરજીવનદાસ દીપચંદ (મંત્રી શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા) ની આશયક
સહાયવડે છપાઇ તૈયાર થયેલ,

શ્રી ચંદ્રપ્રભુ સ્વામીનું ચરિત્ર.

પ્રભુના પ્રથમ ગચ્છધરના આગ્રા લખતું અલૌકિક વર્ણન, ભગવાનના આગ્રા લખે
અને પંચકલ્યાણકોનું સુંદર, ચિત્તાકર્ષક અને વિસ્તારપૂર્વક વૃત્તાંત, દેવતાઓએ કરેલ
તે તે વખતની અપૂર્વ ભક્તિનું દરેક સમયનું વર્ણન, કૃવળગ્રાન ઉત્પન્ન થયા પછીનો
બોધપ્રદ, જ્ઞેય, ઉપદેશ અને ઉચ્ચ શૈલીનો ઉપદેશ અને અનેક કથાઓ-અર્થાંતર
કથાઓથી ભરપૂર આ ચરિત્ર છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાવી,
સુશોભિત બાઇડીંગથી તૈયાર કરાવવામાં આ ગ્રંથ આવેલ છે. શ્રી દીપચંદ ગાંડાલાધની
સીરીઝ તરીકે પ્રકટ થયેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ ભુદું.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટના પુસ્તકો.

નીચેના ત્રણ (ઉત્તમ પુસ્તકોના) ચરિત્રોના ગ્રંથો અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને
ફાગણ શુદ્ધ ૨ ના રોજથી પોસ્ટેજ પૂરતા વી. પી. ઓથી રવાના કરવામાં આવશે, જેથી સ્વીકારી
લેશે. અત્રેના લાઇફ મેમ્બરોએ સહાયોથી મંગાવી લેવા તસ્દી લેવી.

ગ્રંથોના નામો.

૧ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર.	રૂ. ૧-૧૨-૦	૨ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ સ્વામી ચરિત્ર	રૂ. ૧-૮-૦
૩ જૈન નરરત્ન ભામાશાહ	રૂ. ૨-૦-૦	સિવામના માટે કિંમત ઉપરાંત પોસ્ટેજ ભુદું.	

શ્રીવિમલનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શ્રી શ્રી અમરચંદ હરજીવનદાસની સહાયવડે તેમની સીરીઝ તરીકે
આ ગ્રંથ છપાયેલ છે.

અદ્વિતીય જીવન ચરિત્રના શિક્ષારૂપ બોધપ્રદ આ ગ્રંથ છે. આ ગ્રંથની
રચના સંવત ૧૪૫૨ ની સાલમાં શ્રી જ્ઞાનસાગરસૂરિ મહારાજે કરી છે. પ્રભુ શ્રી
વિમળનાથ મહારાજના પૂર્વભવો સહિતનું સંપૂર્ણ ચરિત્ર, સાથે ધર્મનો પ્રભાવ,
લેહો, શ્રાવકના વ્રતોના અધિકાર અને જૈનધર્મના શિક્ષણનો સુંદર ઉપદેશ વિવિધ
પાંત્રીશ કથાઓ સહિત આપેલ છે. આ ચરિત્રની રચના પ્રતિભાશાળી, મનોહર,
રસગૌરવ શૈલીથી અલંકૃત છે. ગ્રંથની રચના અલૌકિક અને તેમાં છુપાયેલ તાત્ત્વિક
બોધ અસાધારણ હોઈ તે વાચકના આત્માને શાંત રસ પ્રગટાવી, ધર્મરૂપી કલ્પ-
વૃક્ષનું સ્વરૂપ સમજાવે, તેનો પ્રભાવ જાણી તેનો આદર કરતાં મોક્ષ સન્નિધિ લઈ
જાય છે. આ ગ્રંથમાં જે મહાન પ્રભુનું ચરિત્ર આપેલ છે, તે સમયમાં દેશની
જનિક, નૈતિક, રાજકીય અને ધાર્મિક પ્રવૃત્તિ કેવી હતી તેનું પણ પઠન કર-
વાન થાય છે. શરૂઆતમાં અઢીદ્રીપ સંખ્યાથી ગ્રંથકાર મહારાજે સંક્ષિપ્ત
આપેલ હોવાથી, આ ચરિત્રવાંચનથી ભૂતકાળના ઇતિહાસ સાથે જૈન
જાણપણ થાય છે. એકંદર રીતે આ ગ્રંથ દરેક મનુષ્યને પઠન-
વા હોઈ પોતાના નિવાસસ્થાનમાં, બાંડારમાં, પુસ્તકાલયમાં હોય
કે પેણ પીસ્તાળીશ ફેર્મ સાડા ત્રણશેડ પાનાનો ગ્રંથ સારા
પિથી ગુજરાતી ભાષામાં છપાવી સુંદર કપડાના બાઇડીંગથી
રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ ભુદું.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ધીરમ્ ॥

યથા વા ધૌતપટો જલાર્દ્ર એવ સંહતશ્ચિરેણ શોષમુપયાતિ,
સ એવ ચ વિતાનિતઃ સૂર્યરશ્મિવાયુભિર્હતઃ સ્થિરં શોષમુપયાતિ,
ન ચ સંહતે તસ્મિન્નભૂત સ્નેહાગમોનાપિ વિતાનિતે સતિ અકૃત્સન
શોષઃ, તદ્વદ્યથોક્ત નિમિત્તાપવર્તનૈઃ કર્મણઃ સ્થિરં ફલોપભોગો
ભવતિ, ન ચ કૃતપ્રણાશાકૃતાભ્યાગમાફન્યાનીતિ ॥

તત્ત્વાર્થ સૂત્ર-ભાષ્ય-દ્વિતીય અધ્યાય ।

પુસ્તક ૨૭

વીર સં. ૨૪૧૬ માઘ. આત્મ સં૩૪.

અંક ૭ મો.

ભાવરંગ.

અનેક રંગ દ્રવ્યરંગ, દૃષ્ટિએ દેખાય છે;	
અજબ એક ભાવરંગ, લાખેણી લેખાય છે.	૧
કોઇ મોહ મૂળ ^૧ રંગે, કોઇને મિશ્રિત ગમે;	
વીરલા વૈરાગી એક, સદા ભાવ રંગે રમે.	૨
દ્રવ્ય રંગ વિવિધ રંગ, ભાળી ભોળી રાચે છે,	
ભોળી બાળી તુચ્છ તેને, ભાવ રંગે માચે છે.	૩
દ્રવ્ય રંગ જડ રંગ, જડમાં સમાય છે,	
લેલી એક ભાવરંગ, ભાવથી પમાય છે.	૪
એક નહિ અનેકમાં પણ, એકમાં અનેક બાળ;	
એવો અદભૂત કહ્યો, ભાવરંગ ઉર આળ.	૫

વેળાપૂર-ભરૂચ. } શાહ છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી

૧ મૂળ=લાલ, પીળાને વાદળી, ૨ મિશ્રિત=જુદા જુદા રંગોના મિશ્રણની અનેકા.

॥ જડ-ચૈતન્ય વિષમશમ વર્તનાષ્ટક ॥

(૧)

આ સ્પર્શ રસ ને દ્રાણ ચક્ષુ શ્રોત્ર પાંચે ઇન્દ્રિયો,
મન સાથ મળતા થાય છે ગતિમાન માનવ ! માનજ્યો;
૧ત્રયવિંશ ઇન્દ્રિય વિષય સાથે રક્ષિક મન ના મેળવો,
પચવિંશની પહિચાન માટે યોગ્ય સંગત કેળવો.

(૨)

ગ્રેરક તિહાં છે અન્ય તેને જાણુ બ્રાતુ ભાવથી,
ચૈતન્ય સુંદર નામ જેવું શુદ્ધ સાત્વિક ભાવથી;
ચૈતન્ય ને જડનો પરસ્પર યોગ એ સંસાર આ,
જઆદિ નહીં પણ અન્ત છે જો વ્યક્તિગત વિસ્તાર આ.

(૩)

જડ છે છતાં ચૈતન્ય પર કાળું ધરાવે કર્મથી,
વિપરીત વર્તન દૃશ્ય એ સમજો વિધિવત મર્મથી;
ચૈતન્ય ને જડની સમજ વિણુ બ્રાત ! આ સંસારમાં,
રમજ્યો ઘણું દુઃખ સાથ કરવો ખ્યાલ આ અવતારમાં.

(૪)

“ ઇન્દ્રિય મન ને આત્મનો ” સંયોગ ક્રમસર થાય છે,
ચૈતન્ય જડની મૂખ્યતા ત્યાં કર્મથી અંકાય છે;
આસક્તિ પુદ્ગલ ભાવની નહીં સમજ આત્મરામની,
વિઘટે નહીં જવ બ્રમણતા એ વર્તના શું કામની.

૧-ઇન્દ્રિયોના ૨૩ વિષય છે સ્પર્શના ૮ રસના. ૫, દ્રાણના ૨, ચક્ષુના ૫ અને શ્રોત્રના ૩. ૨-મનના બે વિષય છે. ૧ સંકલ્પ, વિકલ્પ. ૩-ગતિમાં મૂકનાર. ૪-વ્યક્તિગત વિચારમાં ચૈતન્ય અને કર્મ (જડ) ના યોગની આદિ નથી પણ તથાવિષ પ્રયોગથી અંત છે.

જડ-ચૈતન્ય વિષમશમ વર્તનાશ્લોક.

૧૬૧

(૫)

જડ વાસના અતિ દીર્ઘકાલિક તેહને પલટાવવા,
કર ૧સ્ફાર ઉઘમ ૨વીર ! વત ચૈતન્યતા પ્રકટાવવા;
ચૈતન્ય જડની સમજ છે મુશ્કેલ માનવ ! માનજે,
સત્સંગને સત્ શાસ્ત્રનો સંયોગ સુંદર સાધજે.

(૬)

મન ઇદ્રિયોના વિષયને જડમાત્ર જગમાં જાણજે,
જે ૩સડન પડન વિધ્વસ ધર્મિ ધૈર્યથી અવધારજે;
ચૈતન્યની સમજણ અનુભવ જગમ્ય:૫રમ્ય વિચારજે,
ત્રિકોટી દોષ રહિત નિશ્ચલ ૭કાળત્રયથી ધારજે.

(૭)

ચૈતન્ય જડની વહેંચણી કરતા વિવેકો વર્ણવે,
આદેય જ્ઞેય ને હેય ત્રિક વસ્તુ વિચારે સદ્ભવે;
સહયોગી પણ નહીં સંકર્મે એ વિશમ, ધર્મસ્વભાવથી;
અધન જતા, ત્યાં જળહળે ચૈતન્ય શુદ્ધ પ્રભાવથી.

(૮)

જડ વાસના ના ૧વિલય સાથે દૂર ૧૧દેહાધ્યાસ જ્યાં,
દેહિ છતાં છે દિવ્ય ૧૨દેહાતિતનો; અધ્યાસ ત્યાં;
સ્વાધિન જડને ના થવું આધિન કર એ સર્વને,
સાદૃશ્ય જીવન તત્વતઃ; સંગઝાય જો ૧૦જ ધર્મને.

વેલચાંદ ધનજી.

૧-મજબૂત. ૨-ભગવાન મહાવીર પ્રમાણે. ૩-સડી જવું પડી જવું નાશ થવું. ૪-વડે. ૫ મનોહર. ૬-કસ છેદ અને તાપ. ૭-તણે કાળમાં. ૮-મહણ કરવું, જાણવું અને તણ દેવું. ૯-ચૈતન્ય અને જડ સહયોગી છે છતાં વિષમ સ્વભાવી હોવાથી સંકર્મણ નથી. ૧૦-નાશ. ૧૧-દેહ એજ આત્મા. ૧૨-સંસારવાસ છતાં કર્મ રહિતપણું.

૧૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જૈનસમાજમાં પુસ્તકાલયોની ૐ પ્રવૃત્તિની આવશ્યકતા. ૐ અને આ સભાનો સત્કાર.

ખંગાળના સુપ્રસિદ્ધ વિદ્વાન “ સર પ્રફુલ્લચંદ્રરોય ” કહે છે કે “ હિં-
દની રાષ્ટ્રીય પ્રગતિનો આધાર વ્યવસ્થિત પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ ઉપર
રહેલો છે. ”

શિક્ષણના આધારભૂત પાયા તરીકે વ્યાખ્યાનને બદલે પુસ્તકને ગણીયે
તો તેથી ઘણું રસિક અને વિશાળ ક્ષેત્રો આપોઆપ ખુલ્લા થઈ જાય છે. અને તે
પાશ્ચિમાત્મ દેશોમાં પુસ્તકાલયોમાં શું શું સંગ્રહ, વ્યવસ્થા અને તેનાથી લાંબો જનસ-
માજ શું શું લાભ લઈ રહ્યો છે, તે જાણવાથી આ દેશને પણ તેની અનેક કારણોથી
જરૂર છે, એમ વિચારી વડોદરા સ્ટેટના મહારાજા નામદાર ગાયકવાડ સરકારે પો-
તાના વડોદરા શહેરમાં સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી અને આખા રાજ્યમાં અનેક ગામોમાં
જરૂરીયાત પ્રમાણે નાના મોટા પ્રમાણમાં પુસ્તકાલયોનો જન્મ આપી પહેલ કરી
છે. આ સંબંધી વારંવાર હકીકત પુસ્તકાલયની વ્યવસ્થા તથા તે સંબંધી શાસ્ત્રીય
વિષયોનું ગુજરાતી ભાષામાં વિવેચન કરતું વડોદરામાંથી “પુસ્તકાલય” નામનું
માસિક પ્રગટ થાય છે, તેમાં તે સંબંધી અનેક હકીકતો આવે છે, જે મંગાવી
જિજ્ઞાસુઓએ અનુભવ મેળવવાની જરૂર છે. નામદાર ગાયકવાડ સરકારના પુસ્ત-
કાલયોની વિશેષ પ્રગતિ માટે કેટલાક વખતથી પુસ્તકાલય પરિષદો ગુજરાતમાં
મળે છે, તેના ચાર સંમેલનો થઈ ગયા છે; છેલ્લું (ચોથું) સંમેલન ગયે વર્ષે અમ-
રેલીમાં મળ્યું હતું, જેમાં પ્રમુખસ્થાને મહેરબાન પ્રભાશંકરભાઈ દલપતરામ
પટ્ટણી સાહેબ હતા. તે વખતનું તેમનું પ્રમુખ તરીકેનું ભાષણ ઘણું મનનીય
હતું. તેઓ પુસ્તકાલયો માટે જણાવે છે કે “ પુસ્તકાલયો ગુરૂનું કામ
સારે છે; અને ઉપયોગ કરતાં આવડે તો તે જીવતા ગુરૂ કરતાં વધારે
સારું કામ કરી શકે છે. કોઈ જીવતા ગુરૂમાં કદાચ વિદ્વતા વધારે હોય
તોપણ તે જીવતાં સુધી બીજાને લાભ આપી શકે, પણ પુસ્તકાલયોમાં
તો હજારો વર્ષોનું જ્ઞાન ભરેલું રહે છે અને જે માગે, જે ઇચ્છે તેને
સંકોચ વિના, લાલચ વિના, ગુસ્સે થયા વિના અને થાક્યા વિના
અશરીરિ ગુરૂઓ અમોઘ જ્ઞાન આપે છે. એક છોકરાને માટે જેટલી
સારા શિક્ષકની જરૂર તેથી વધુ જરૂર સારા પુસ્તકાલયની છે. વગેરે
વગેરે. પુસ્તકાલયની જરૂરીયાત અને તેનાથી જનસમાજને થતા લાભો માટે ઘણું

જૈનસમાજમાં પુસ્તકાલયોની પ્રવૃત્તિની આવશ્યકતા

૧૬૩

લખી શકાય તેમ છે; તેમજ જાણવા જેવું પણ છે, અને તે પ્રવૃત્તિ દરેક દેશો, શહેરો કે કોમે હાથ ધરવા જેવી છે. નામદાર ગાયકવાડ સરકારની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિએ ગુજરાતને ઘણેજ લાભ કર્યો છે, તેટલું જ નહિ પરંતુ પુસ્તકાલય કરનાર માટે, પુસ્તક પસંદગી માટે પણ હવે આપણી પાસે તેમની પ્રવૃત્તિના અને ખીજા પુષ્કળ સાધનો છે. જૈન સમાજને પણ સ્થળે સ્થળે જ્ઞાનસંકારોની જેમ જરૂર છે તેમ પુસ્તકાલયોની પ્રવૃત્તિ (જન્મ આપવાની) શરૂઆત તે સાથે કરવાની પોતાના સમાજની પ્રગતિ માટે જરૂરીયાત જલદી આવી પહોંચી છે. પુસ્તકોની પસંદગી માટે (આ સભાના પુસ્તકાલય) જેનાં સાત વર્ગોમાં આઠ હજાર છાપેલા અને શુમારે ૧૩૦૦ લખેલી પ્રતોનો સંગ્રહ જેનું કક્ષાવારી લીસ્ટ છપાયેલ છે તે, તથા જૈનની વસ્તીવાલા શહેરોમાં જ્યાં જ્યાં સારા વિશાળ અને પ્રગતિશીલ પુસ્તકાલયો હોય તેનો સંગ્રહ કે નોંધ જોવાથી તેમાં ખાસ ધાર્મિક પુસ્તકો અને ખીજા પુસ્તકોનો સંગ્રહ તેમજ, સામાજિક પુસ્તકોનો સંગ્રહ માટે પુસ્તકાલય સહાયક સહકારી મંડલ લીમીટેડ વડોદરા તરફથી આઠ હજાર પુસ્તકોનું વર્ગીકરણ નામની યુક્તિમાંથી, તેમજ વડોદરા સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરીની નોંધ વગેરેમાંથી સ્થળ વર્ણન, મુસાફરા વર્ણન, જીવન ચરિત્રો, ઇતિહાસો નવલકથા, વૈદ્યક, હુન્નર ઉદ્યોગ, નવલિકાઓ, કાવ્યસંગ્રહો, ભજનો, સંગીત, વિવેચન, નિબંધો, ભાષાંતરો, સાહિત્ય, ખાલસાહિત્ય, સ્ત્રી ઉપયોગી વગેરે પુસ્તકો માટે સાધનોની હવે ખોટ નથી.

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે આ પુસ્તકાલય પરિષદનું પાંચમું સંમેલન માર્ચ મહીનાની તા. ૧૬-૧૭-૧૮ ના રોજ (પાટણ) ગુજરાતમાં મળવાનું છે. આ પરિષદની પ્રવૃત્તિથી કેટલી અને કેવી પ્રગતિ ગત પાંચ વર્ષમાં થઈ છે તેનો સહજ ખ્યાલ આવી શકે તેમ છે. તે દરમિયાન આ સ્ટેટની કૌન્સીલના નામદાર પ્રેસીડેન્ટ સાહેબ પટ્ટણી સાહેબની આ સ્ટેટમાં શ્રી ગાયકવાડ સરકારની જેમ પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ યાને પ્રગતિ કરવાની ઇચ્છા કેટલાક વખતથી થતાં, આ પુસ્તકાલય પરિષદના પ્રતિનિધિ મંડલને તે માટે અત્રે આમંત્રણ કરી બોલાવ્યું હતું અને આ પ્રતિનિધિ મંડળની અન્ય દેશી રાજ્યોમાં જ્ઞાન પ્રચારની યોજના કેવી છે તે જોવા, જરૂર જણાય ત્યાં સૂચના, સલાહ આપી વિશેષ પ્રગતિ કરાવવાની સેવા બાવના પણ સાથે જ હતી. તે પરિષદ મંડળમાં નીચેના સભ્યો હતા. શ્રીયુત મોતીભાઈ ન. અમીન, રાજરત્ન હરિલાલ ગોવીંદજી પારેખ, ખી. એ. એલ. એલ. ખી. (અમરેલી) શ્રીમાન દેવીદાસ હરગોવિંદદાસ-પેટલાદ શ્રી કલ્યાણુરાય નથુભાઈ જોષી—પાટણ. શ્રી મણીભાઈ કાશીવાળા (વાઘોડીયા) શ્રી પ્રતાપરાય ગિરધરલાલ મહેતા (અમરેલી) આઠ ગૃહસ્થોએ તા. ૨૨-૧૨-૨૬ ના રોજ ભાવનગર આવી ભાવનગર સ્ટેટની બારટન લાઇબ્રેરી તથા ખીજા કોમી પુસ્તકાલયો તમામની મુલાકાત લઈ પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ જોઈ હતી. આ સભામાં

૧૬૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પણ તે માટે આ ડેપ્યુટેશન તપાસ કરવા આવતાં સભાની તમામ પ્રવૃત્તિઓ (કાર્યવાહીઓ) અને સભાને અંગે ચાલતું શ્રી આત્મારામજી જૈન પુસ્તકાલય બહુજ ખતથી તપાસ્યું હતું અને પોતાનો સંતોષ જાહેર કર્યો હતો અને તેમણે જે આ સભાની કાર્યપ્રવૃત્તિ અને પુસ્તકાલય જોયું તે માટે એક લેખ પુસ્તકાલય માસિકના પુ. ૫ અંક ૧ માં “ દેશી રાજ્યોમાં જ્ઞાન પ્રચારની યોજના ” એ નામના લેખ નીચે પા. ૩૭ મેં ભાવનગરની પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિ માં નીચે પ્રમાણે લખેલ છે.

શ્રીઆત્મારામજી જૈન પુસ્તકાલય:—સ્વર્ગસ્થ શ્રીમદ્વિજયાનંદ સુરીશ્વર (આત્મારામજી) મહારાજના પુણ્ય સ્મરણમાં જૈન આત્માનંદ સભાની સ્થાપના સંવત ૧૯૫૨ માં થઈ તેને અંગે આ પુસ્તકાલય ચાલે છે. તેનું વાંચનગૃહ જે ઠીક રીતે વ્યવસ્થિત છે, તેનો લાભ કોઈપણ વ્યક્તિ લઈ શકશે, અને પુસ્તકો જૈનોને માટે મફત અને અન્ય ભાઈઓને વાર્ષિક રૂ. ૧) લવાજમથી વાંચવા મળી શકે છે. આ સંસ્થાનું કામ અમને તેના પ્રમુખશ્રી ગુલાબચંદભાઈએ તથા તેની ઉત્સાહી કાર્યવાહી સમિતિએ દેખાડ્યું. જૈન ધર્મ સિવાયનાં પણ પુસ્તકો ઠીક સંખ્યામાં છે, જે બધાનું લીસ્ટ સભા તરફથી છપાયું છે. અને આનંદ સાથે જોયું કે સાહિત્યના છેલ્લામાં છેલ્લા છપાએલાં પુસ્તકો પણ સંસ્થા ધરાવે છે. આ બધા કાર્યમાં સંસ્થાના મંત્રી શ્રી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ નો રસ અને ઉત્સાહ અદ્ભૂત છે. આ સભાએ જૈન સાહિત્યના ઘણા ઉપયોગી ગ્રંથો બહાર પાડ્યા છે, અને આત્માનંદ પ્રકાશ નામનું જૈન માસિક પણ પ્રસિદ્ધ કરે છે. આ સંસ્થા પાસે જૈન ધર્મના હસ્તલિખિત ગ્રંથોનો સુંદર સંગ્રહ છે, અને તેનો સંગ્રહ કરવાની પ્રણીતિ અને વ્યવસ્થાએ અમને ખૂબ આકર્ષ્યા છે. ધર્મભાવનાની ઉજ્જવલ જ્યોતથી શોભતા જ્ઞાન પ્રેમથી નીતરતો ઉત્સાહ આ વ્યવસ્થામાં કેટલો સુંદર ફાળો આપે છે, તે અમે સાનંદ જોયું, કેટલેક સ્થળે હસ્તલિખિત દુષપ્રાપ્ય ગ્રંથ સંચયની જે દુર્દશા જોવામાં આવે છે તે અહિં નથી, અને આ રીત સર્વથા અનુકરણીય છે. આ પુસ્તકાલયની જૈનેતર વાચક સંખ્યા પણ ઠીક છે. આ સંસ્થાને પોતાનું મકાન છે.

આ ઉપરાંત આ સભાની ઉપરોક્ત પરિષદ મંડળે તમામ પ્રવૃત્તિ જોઈ જે સત્કાર સભાનો કર્યો છે અને અભિપ્રાય આપ્યો છે તે પણ જૈન સમાજની બહુ માટે આપવો આવશ્યક લાગે છે.

પારષદ મંડળનો અભિપ્રાય—

આજરોજ વડોદરા રાજ્યપુસ્તકાલય-પરિષદના પ્રતિનિધિ મંડળ તરીકે ભાવનગરમાં આવેલી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના કેટલાક સભ્યો સાથે એ

શ્રી સંઘ મહાત્મ્ય.

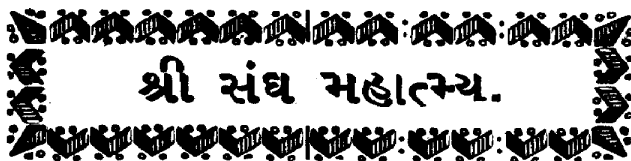
૧૬૫

સભાના પુસ્તકાલયના મકાનમાં વાતચીત કરી હતી. સભ્યોએ ઘણી ઉપયોગી માહિતી આપી હતી. પુસ્તકાલય જે કે જૈન સંસ્થા તરફથી ચાલે છે; છતાં તે જૈનેતર માટે પણ વગર લવાજમે ખુલ્લું રહે છે. અને પુસ્તકોના સંગ્રહમાં કેવળ જૈન સાહિત્યનું પ્રતિનિધિત્વ નથી; પરંતુ સામાન્ય જ્ઞાનના ગુજરાતી સાહિત્યના ઘણા ઉપયોગી પુસ્તકો છે. આ પુસ્તકાલય છાત્રાલય છે. કારણ કે સારા વર્તમાન પત્રો અને માસિક પત્રો આ પુસ્તકાલયના ટેબલ ઉપર જોઈ શકાતાં હતાં. પુસ્તકો પ્રકટ કરવાની યોજના, તેનો પ્રચાર કરવાની યોજના અને જૂના પુસ્તકો સંગ્રહી રાખવાની રીત બહુ કાળજી અને ચીવટ દર્શાવે તેવી છે. આ સંસ્થા ભાવનગરમાં પુસ્તકાલય પ્રવૃત્તિની ઉમદા સંસ્થા છે એમ અમારો અભિપ્રાય થયો છે.

તા. ૨૩-૧૨-૨૬.

મોતીલાલ નં. અમીન
પ્રતિનિધિ મંડળવતી.

- રા. હરિલાલ જી. પારેખ (અમરેલી)
રા. દેવીદાસ એચ. શાહ (ખંભાત)
રા. કલ્યાણરાય ન. જોષી (દ્વારકા)
રા. મણિલાલ અ. કાશીવાળા (અમરેલી)
રા. પ્રતાપરાય ગી. મહેતા (અમરેલી)

(ગત માગશરના અંકના પાના ૧૨૫ થી ૧૩૨)

યથાસ્થાને પહોંચાડવામાં શ્રી સંઘની યોગ્યતા વ્યક્ત કરવા માટે શ્રી સંઘને રથ રૂપે સ્તુતિ કરે છે.

લઢ્ઢં સીલ પઢ્ઢાગ્સિયસ્સ તવનિયમતુરયજુત્તસ્સ ।

સંઘરહસ્સ ભગવો સજ્ઞાય સુનંદિધોસસ્સ ॥

અર્થ—શીયળરૂપી ઉડતી ધ્વજાવાળો, તપ અને નિયમરૂપ મજબુત ઘોડા-વાળો, સ્વાધ્યાયરૂપી, મનોહર નિનાદ-ઘોષવાળો એવો ભગવાનનો શ્રીસંઘરથ જય પામો. તેનો જય હો.

વિવેચન—જેમ એક મહારાજાનો રથ અનેક ઉડતી વિજયધ્વજાઓથી સુ-શોભિત હોય છે તેમ આ ભગવાનનો શ્રીસંઘરથ, અઢાર હજાર શીલાંગરૂપી ઉડતા વિજય પતાકાઓથી સુશોભિત છે. જેમ મહારાજાના રથને સુંદર મજબુત પાણી-

૧૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દાર ઘોડાઓ જોડેલા હોય છે તેમ આ શ્રીસંઘરથને તપ અને નિયમ-સંયમરૂપ મજબુત પાણીદાર ઘોડાઓ જોડેલા છે. યદિ મજબુત અને પાણીદાર ઘોડા પણ કાળુમાં ન રહી શકે અને તોફાન કરે એવા હોય તો શું કામના. માટેજ તપ અને સંયમરૂપ અશ્વો કહ્યા છે કે જેથી તે અશ્વો રથને ખરાખર યોગ્ય સ્થળેજ નિર્વિઘ્ને પહોંચાડશે. મહાન્ રાજાના રથને સુંદર રૂપાની ઘંટડીઓ હોય છે જેથી તેનો નિનાદ કર્ણપ્રિય મનોહર લાગે છે. તેમ આ શ્રીસંઘરથ પણ ^૧ પાંચ પ્રકારના સુંદર સ્વાધ્યાયથી યુક્ત છે જેથી તે સ્વાધ્યાયના મનોહર નિનાદ-મંજુલ ઘોષથી કર્ણપ્રિય મનોહર છે, આવો ભગવાનનો શ્રીસંઘરથ સદા જય પામે. અર્થાત્ શીયલ, તપ, સંયમ, અને સ્વાધ્યાય યુક્ત શ્રીસંઘનો જય છે એમ સૂચવ્યું. આવા ગુણોથી પરિપૂરિત સંઘરથ જ યોગ્ય સ્થાને પહોંચાડવા સમર્થ છે. ॥ ૬ ॥

લોકની મધ્યમાં રહેલ છતાંયે શ્રીસંઘ કેવો અલિપ્ત છે તે કમલના રૂપકથી જણાવે છે—

કમ્મરયજલોહ વિણિગયસ્સસુયરયણદીહાનલસ્સ,

પંચમહવ્યયથિરકન્નિયસ્સગુણકેસરાલસ્સ ॥ ૭ ॥

સાવગજણમહુઅરિપરિવુદ્ધસ્સ જિણસુરતેયવુદ્ધસ્સ ।

સંઘપદમસ્સમહં સમણગણસહસ્સપત્તસ્સ ॥ ૮ ॥

અર્થ—કર્મરજરૂપી જળમાંથી નીકળેલું-ઉગેલું શુતરત્ન, જ્ઞાનરત્નરૂપી મોટા નાળવાળું, પાંચ મહાવ્રતરૂપી દૃઢ કર્ણિકાવાળું, ઉત્તરગુણોરૂપી કેસરાવાળું, શ્રાવકજનરૂપી મધુકરી-બ્રમરોથી યુક્ત, શ્રીજીનેશ્વરરૂપી અનુપમ સૂર્યના તેજથી ઉપદેશથી વિકાસત થતું (આનંદિત થતું) અને શ્રમણ સાધુઓરૂપી સહસ્ર પત્રવાળું શ્રીસંઘપદ્મ-શ્રીસંઘ કમળ જય પામે-તેનો જય હો.

વિવેચન—જેમ કમળ કાદવ અને પાણીમાં ઉગે છે અને તેનાથી અલિપ્ત રહે છે તેમ આ સંઘરૂપ કમળ પણ જ્ઞાનાવરણાદિ આઠ પ્રકારનાં કર્મોમાંથી જ બહાર નીકળીને તેનાથી અલિપ્ત રહે છે. જીવ જ્ઞાનાવરણાદિ કર્મોમાં ખુંચી રહે છે અને તેથી જીવ મલીન થાય છે. એટલે કર્મરજરૂપી જે જલ તેમાંથી ઉગેલું-બહાર નીકળેલ, આ ઉપરથી એમ નથી સમજવાનું કે શ્રીસંઘ કમલ તદ્દન કર્મરજ રહિત છે. કારણ કે હજી તે સંસારી છે. એટલાજ માટે એમ કહ્યું છે કે કર્મરજની ઉપર રહેલું કમળ જેમ જળ ઉપર રહેલું હોય છે તેમ, પણ કર્મમલથી તદ્દન રહિત

૧ વાંચનાપ્રજ્ઞના પરાવર્તના અનુપ્રેક્ષા ધર્મકથા ચ,=વાંચના, પૂછવું, પુનરાવૃત્તિ કરવી, વિચારવું અને ધર્મ કથન કરવું આ પાંચ પ્રકારના સ્વાધ્યાય છે.

શ્રી સંઘ મહાત્મ્ય.

૧૬૭

નહિ તેમ કર્મમલમાં ખુચેલું પણ નહિ; તેમજ જેમ કમલને સુંદર દીર્ઘ નાલ હોય છે તેમ આ શ્રીસંઘકમળને શ્રુતરત્નરૂપી મહાન્-દીર્ઘ સુંદર નાલ છે. કર્મરજમાંથી શ્રુતરત્નરૂપી દીર્ઘનાલથી જ બહાર નીકળી શકાય, એ સિવાય ન જ નીકળાય માટે શ્રુતરત્નરૂપી દીર્ઘનાલથી વિભૂષિત છે. જેમ કમળ સુંદર સ્થિર કર્ણિકાથી શોભે છે, તેમ આ શ્રી સંઘ કમળ પાંચ મહાવ્રતરૂપ સ્થિર સુંદર ૬૬ કર્ણિકાથી-મધ્ય કર્ણિકાથી વિભૂષિત છે. જેમ કમલની કર્ણિકા કેસરાથી વિભૂષિત હોય છે તેમ શ્રી સંઘ કમલની પાંચ મહાવ્રત વગેરેથી શોભિત કર્ણિકા, ઉત્તર ગુણોરૂપી સુમનોહર કેસરાથી વિભૂષિત છે. તેમ સુંદર કેસરા અને કર્ણિકાથી યુક્ત કમલ બ્રમરોથી સદા ગુંજત રહે છે-તેની સુગંધીથી લોભાઈ બ્રમરો ત્યાં આવી સદાય ગુંજાવ કરે છે અને સુગંધી લઈ મત્ત બને છે, તેમ આ શ્રીસંઘકમલ પણ ઉત્તર ગુણોરૂપી સુંદર કેસરા અને પાંચ મહાવ્રત વગેરે કર્ણિકાથી વિભૂષિત છે અને શ્રાવકોરૂપી બ્રમરો સમ્યક્ત્વ પામેલા, અણુવ્રતો સ્વીકારેલા, અને સાધુઓને જ ઉત્તર વિશિષ્ટ ગુણોની પ્રાપ્તિના હેતુ હોવાથી નિરંતર સમાચારીને સાંભળતા, આવા ગુણયુક્ત શ્રાવકરૂપી બ્રમરોથી સદાય ગુંજત શ્રી સંઘ કમલ વિભૂષિત છે. જેમ પ્રાતઃકાલે કમલ સૂર્યના પ્રકાશથી વિકસિત થાય છે, તેમ આ શ્રી સંઘકમલ પણ સકલ જગતને પ્રકાશક હોવાથી સૂર્ય સમાન શ્રી જીનેશ્વર દેવ-જનરૂપી સૂર્યના તેજ એટલે તેમના ઉપદેશથી-શ્રી જીનેશ્વર દેવના ઉપદેશથી બોધ પામે છે-વિકાસ પામે છે. જેમ કમલની શોભા પત્રોથી જ હોય છે, તેમ આ શ્રી સંઘકમલ પણ શ્રમણો-ગીતાર્થી સાધુઓ રૂપી સહસ્ર પત્રથી સુશોભિત છે. સૂર્યના તેજથી કમલનાં પત્રો ખીલે છે તેમ શ્રી સંઘના શ્રમણો રૂપી પત્રો જીન-સૂર્યની ધર્મદેશનાથી બોધ પામ્યા છે. આ શ્રમણો પ્રવ્રજ્યાનાં દિવસથી આરંભીને સમસ્ત સાવધ યોગથી વિરામ પામેલા અને ગુરૂના ઉપદેશથી આજીવન યથાશક્તિ વ્રત-અનશનાદિ તપશ્ચર્યા કરનારા આવા ગુણયુક્ત સાધુઓ રૂપી મનોહર પત્રોથી શ્રી સંઘકમલ વિભૂષિત છે. એ સંઘકમળનો સદાય જય હો અર્થાત્ ઉત્તમ શ્રુતજ્ઞાનથી યુક્ત ગુણયુક્ત શ્રાવકો અને મહાવ્રતીઓથી યુક્ત શ્રી સંઘ સદાય જય પામે છે.

૬ સંપત્તદંસણાહ પથદીયહં જહજાણા સુણે ર્થં

સામાયારીં પરમં જોસલુ તં સાવગં વિન્તિ ॥ ૧ ॥

અર્થ—જે સમ્યગ્દર્શનયુક્ત હોય અને નિરંતર મુનિઓ પાસેથી સમાચારીને સાંભળે તે સાચો શ્રાવક કહેવાય ॥ ૯ ॥

૭ યઃ સમઃ સર્વં ભૂતેષુ ત્રસેષુ સ્થાવરેષુ ચ તપશ્ચરતિ શુદ્ધાત્મા શ્રમણોઽસૌ પ્રકીર્તિતઃ ॥

અર્થ—સર્વત્ર સ્થાવર જીવોમાં સમાન દૃષ્ટિવાળો હોય, અને તપસ્યા કરે અને શુદ્ધાત્મા હોય તે શ્રાવક કહેવાય છે.

૧૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી સંઘમાં કેવી સૌમ્યતા ઉજવલતા હોય છે. તે ચન્દ્રની ઉપમાથી વ્યક્ત કરે છે—શ્રી સંઘ સૌમ્યતાના—શીતલતાનું અસાધારણ કારણ હોવાથી તેને ચન્દ્રની ઉપમા આપે છે.

તવસંજમમય લંછણ અકિરિયરાહુમુહુદ્ધરિસ્તં ।

જયસંઘચંદ નિમ્મલસમ્મત્ત વિસુદ્ધ જોણહાગા ॥ ૯ ॥

અર્થ—તપ અને સંયમરૂપી છે મૃગચિહ્ન જેને, નાસ્તિકોરૂપી રાહુના મુખથી ન ગળી શકાય—અહણુ ન લગાડી શકાય તેવો અને નિર્મલ સમ્યક્ત્વરૂપ વિશુદ્ધ—ઉજવલ જ્યોત્સ્ના—પ્રભા છે જેને એવા હે શ્રી સંઘચન્દ્ર ! તારો જય હો.

વિવેચન—શરદ પૂર્ણિમાના સંપૂર્ણ નિર્મલચન્દ્રની પીછાણુ કરાવનાર મૃગચિહ્ન બહુજ સ્પષ્ટ જણાય છે, અને તેથી ચન્દ્રમાની શોભા કોઈ ઓરજ દીસે છે. તેમ આ શ્રીસંઘ ચન્દ્ર પણ તપ અને સંયમરૂપ સુન્દર મૃગચિહ્નથીજ મનોહર લાગે છે. જેથી તેની શોભા કોઈ ઓરજ દીસે છે. સામાન્ય ચન્દ્રને ફૂર રાહુના લોગ થવું પડે છે, તેને અહણુ થાય છે—તેની પ્રભામાં ક્ષતિ આવે છે; પણ શ્રીસંઘચન્દ્રમાં એવું કશુંજ નથી, એટલા માટે કહ્યું છે કે જીનેશ્વરનાં પ્રવચનરૂપ ચન્દ્રમાને અહણુ લગાડવામાં તત્પર—તેનું ખંડન કરવાને તૈયાર એવા આ ક્રિયાવાદી નાસ્તિકો ફલ રાહુથી સદાય અપરાજીત, એ રાહુથી અહણુ ન લગાડી શકાય એવો અથોત અપરાજીત અજેય; તેમજ શરદ પૂર્ણિમાના ચન્દ્રમામાં ઉજ્જવલ પ્રભા બહુજ રણાયામણી લાગે છે, તેમ આ શ્રીસંઘચન્દ્ર નિર્મલ, સમ્યક્ત્વરૂપી વિશુદ્ધ—ઉજવલ જ્યોત્સ્ના—ચંદ્રિકાથી મનોહર છે અને ભવીજીવોને અમૃતપાન કરાવે છે. આવા ગુણયુક્ત શ્રી સંઘચન્દ્રનો સદા જય હો—અર્થાત્ તપ, સંયમ, ક્રિયા અને સમ્યક્ત્વ યુક્ત શ્રી સંઘચન્દ્રનો જય હો એમ સૂચવ્યું—

શ્રી સંઘ વિશ્વ પ્રકાશક હોવાથી તેને સૂર્યની ઉપમા આપે છે.

પરતિર્થીગહપહનાસગસ્સ તવતેયદિત્તલેસસ્સ ।

નાણુજોયસ્સજણમહંદમસંઘસૂરસ્સ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ—પરતીર્થિકોરૂપી સામાન્ય ગ્રહોની પ્રભાનો નાશ કરનાર—આચ્છાદિત કરનાર તપસ્થાના તેજરૂપ દેહીપ્યમાન લેશ્યાવાળા, કાન્તિવાળા, તથા જ્ઞાનરૂપી પ્રકાશથી યુક્ત એવા પ્રશાન્ત—દાન્ત શ્રીસંઘરૂપી અલૌકિક સૂર્યનો સદા જય હો—જય પામો.

વિવેચન—જેમ સૂર્ય દરેક ગ્રહ—નક્ષત્રોમાં શ્રેષ્ઠ ગણાય છે—અધિપતિ કહેવાય છે, સૂર્યના તેજ આગળ દરેકની પ્રભા ઝાંખી થઈ જાય છે, બદકે નકામા જેવી થાય છે એમ કહીએ તો કાંઈ ખોટું નથી, તેમ આ સંઘરૂપી મહાન્ સૂર્ય દરેક

સુભાષિત મણિરત્ન.

૧૬૯

દર્શનો—કપિલ, કણ્વભક્ષ, અક્ષપાદ, સુગત આદિ દરેક અન્ય દર્શનો રૂપી ગ્રહોમાં શ્રેષ્ઠ છે. અને એ દર્શનોનો મહિમા જૈન દર્શન આગળ ઢંકાઈ જાય છે. બદ્ધે અર્હત દર્શન આગળ દરેક દર્શનો નિસ્તેજ—નકામા છે. એ લગારે અતિશયોકિત જેવું નથી. જેમ સૂર્યની દીપ્તિ—ભાસ્વરતા ઉજળી કહેવાય છે તેમ આ સંઘ રૂપી સૂર્યમાં તપસ્યાના તેજરૂપી ઉજ્જ્વલ લેશ્યા પણ શોભી રહી છે—જેમ સૂર્યના પ્રકાશથી દરેક વસ્તુનું ભાન થાય છે તેમ આ સંઘ રૂપી સૂર્યના જ્ઞાન રૂપી ઉદ્યોતનાં પ્રતાપી કિરણોથી દરેક વસ્તુનું સામાન્ય અને વિશેષનું જ્ઞાન થાય છે. સૂર્યમાં અને સંઘરૂપી સૂર્યમાં એક મોટી વિશેષતા છે, સૂર્ય દિવસેજ ઉગે છે. તેનું તેજ ગુફાઓમાં અને ભોંયરામાં નથી પહોંચતું, મનુષ્યના હૃદયને નથી સ્પર્શ કરતું, ત્યારે આ સંઘરૂપી સૂર્યનું જ્ઞાનરૂપી તેજ ચરાચર જગતમાં દરેક સ્થળે પહોંચે છે, ગુફા કે ભોંયરૂં, ઉર્ધ્વ કે અર્ધો દરેક સ્થાનમાં જ્ઞાનતેજ પહોંચે છે. અને મનુષ્યના હૃદયને સ્પર્શી તેમાં અવનવા ફેરફારો કરી દે છે. રાત્રે કે દિવસે સદાયે પ્રકાશે છે. જીવોને ઉપયોગી નીવડે છે. બીજીજીવણુ આ સંઘરૂપી સૂર્યમાં મોટી વિશેષતા છે. દેખાતો સૂર્ય બહુ તીવ્ર છે તેના તેજને આપણી આંખો નથી સહન કરી શકિત અને કેટલીક વાર બહુ પ્રખર તપતાં બીજાને બહુ દુઃખમય થાય છે—ત્યારે આ સંઘ રૂપી સૂર્યમાં એવી તીવ્રતા નથી, જ્ઞાન તેજ ગમે તેટલું પ્રકાશે પણ તેમાં પ્રખરતાને બદલે દમ—ઉપશમ વધે છે, એટલે તે કલેશને બદલે આનંદકર બને છે. આ જ્ઞાન તેજને વાદળાંનાં આચ્છાદન કે રાહુનું ગ્રહણ પણ બનતું નથી, એ તો પોતાની દીપ્તિથી સદાય વધુને વધુ દીપ્ત છે. આવો શાન્તિપ્રદ આત્મકલ્યાણકાર શ્રી સંઘરૂપ સૂર્ય સદા જય પામે—તેનો જય હો—

(ચાલુ)

તે કાળે તે સમયે ભગવાન આદિ તીર્થંકર શ્રી ઋષભદેવ, ભરતથી તિરસ્કૃત અને મોક્ષાર્થી પોતાના ૯૮ પુત્રોને ઉદ્દેશીને બોલ્યા હતા કે:—

સંબુજ્ઞહ કિં ન બુજ્ઞહ ?, સંબોદીં ચલુ પેચ્ચ દુસ્રહા ।

ચો હૂવળમન્તિ રાહ્યો, નો સુલમં પુણરાવિં જીવિયં ॥

(સૂત્રકૃતાજ્ઞમ્ અ. ૨ ।)

ભાવાર્થ—અહો ભગ્યો ! તમે જ્ઞાનદર્શનચારિત્રલક્ષણરૂપ ધર્મને જાણો—સમજો ! કેમકે આ એવંભૂત અવસર દુષપ્રાપ્ય છે. તેમજ મનુષ્ય—જન્મ, તેમાં પણ કર્મભૂમિ, આર્યદેશ, સુકુલોત્પત્તિ, સર્વ ઇન્દ્રિયોની તન્દુરસ્તી, શ્રવણ—શ્રદ્ધા આદિ

૧૭૦

શ્રી અમમ પ્રકાશ.

પ્રાપ્ત થયા છતાં પોતાની બુદ્ધિના આધારે કેમ એટલું નથી વિચારતાં કે ઉત્તમ સામગ્રી મળ્યા છતાં તુચ્છ ભોગોને તણ સદ્ધર્મનો બોધ પામવો ! કહ્યું છે કે:--

નિર્વાણાદિસુખપ્રદે નરમથે જૈનેન્દ્રધર્માન્વિતે ।

લબ્ધે સ્વલ્પમચારુ કામજસુખં નો સેવિતું યુજ્યતે ॥

વૈદૂર્યાદિમહોપલૌઘાનિચિતે પ્રાપ્તેઽપિ રત્નાકરે ।

લાતું સ્વલ્પમદીપ્તિકાચશકલં કિં સામ્પ્રતં સામ્પ્રતમ્ ? ॥

ધર્મ વિમુળ પ્રાણીઓને તો સમ્યગ્દર્શનજ્ઞાનચારિત્રપ્રાપ્તિલક્ષણરૂપ સંબોધિ પરલવમાં પણ નિશ્ચયે મહા હુલ્લભ છે. કેમકે:--

વિષયપ્રમાદવશાત્ સકૃત્ ધર્માચરણાદ્ અષ્ટસ્યાનન્તમપિ કાલં સંસારે પર્યટનમભિહિતમિતિ ।' અર્થાત્ વિષય-પ્રમાદવશથી એક જ વાર ધર્મ-આચરણ-બ્રષ્ટને અનંતકાળ સુધી સંસારમાં પરિભ્રમણ કરવાનું છે.

વળી જે રાત્રિઓ વીતી ગઈ તે ફરી પાછી આવવાની જ નથી; તેમજ વીતી ગયેલ યૌવનાદિ કાળ ફરી-પાછો આવતો નથી. કહ્યું છે કે:--

મવકોટીભિરસુલભં માનુષ્યં પ્રાપ્ય કઃ પ્રમાદો મે ? ।

ન ચ ગતમાયુર્મૂયઃ પ્રત્યેત્યપિ દેવરાજસ્ય ॥

અર્થ—કરોડો ભવે હુલ્લભ મનુષ્યપણું પ્રાપ્ત કરીને મારે પ્રમાદ કેવો ? કેમકે દેવરાજ-ઇન્દ્રને પણ ગત આયુષ્ય ફરી આવતું નથી.

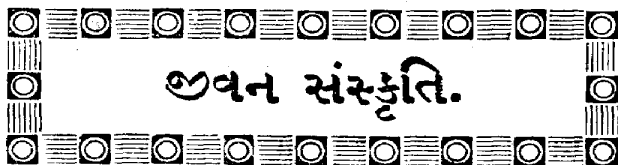
તેમજ સંયમ-પ્રધાન જીવિત આ સંસારમાં સુલભ નથી અથવા તો જીવિત-તુટેલ આયુષ્ય સંધાતું જ નથી.

પોષ અમાવાસ્યા. }

વિ. સં. ૧૬૮૬ }

ભાયાણી હરિલાલ જવરાજભાઈ

કાપડિયા-ભાવનગર

અનંત પુણ્યની શ્રેણીથી તથા અનેક સંસ્કારોના બળથી-આ માનવ જીવનની જ્યોત મળી છે, તે જ્યોતમાંથી તેજસ્વી સંસ્કૃતિ પ્રાપ્ત કરવા તથા આત્માને બંધનમુક્ત કરવા અડગ સાધના તથા પ્રબળ પુરુષાર્થની જરૂર છે.

* * * * *

પરાક્રમને પ્રેરણાથી વ્યાપ્ત, દિવ્ય શક્તિની ઉપાસના કરતું, આત્માના આજુએ આજુમાંથી ચૈતન્યને શોધતું, જ્ઞાનની, શ્રદ્ધાની અને ચારિત્રની સંસ્કૃતિથી ઉમરાતું તેજ આદર્શ જીવન છે.

જીવન સંસ્કૃતિ.

૧૭૧

નિઃચેતન સ્થિતિની સામે યુદ્ધ કરતું, વિજયની દિવ્ય સાધનાને સિદ્ધ કરતું, જીવન તત્વને કોરી ખાતાં જે ભય, નિરાશા, પામરતા અને કાયરતાના તિમિરને દૂર કરી આત્મતેજથી પ્રકાશે તથા અનેક જીવનના આદર્શમાર્ગને ઘડે તેજ યથાર્થ જીવન છે.

* * * * *

અસત્યોથી નહિં દખાતા સત્યને પ્રકાશમાં લાવે, નિર્જળતાને સખળતાથી ઉન્મૂલન કરી નાખે, અજ્ઞાનરૂપ મંદતાને દૂર કરી જ્ઞાનથી પ્રકાશે, “સર્વં સત્ત્વે પ્રતિષ્ઠિતમ્” એ વાક્યને યાદ કરી સાત્ત્વિક વૃત્તિના સંસ્કારથી જીવનને પ્રાણુમય બનાવી દે તેજ દૈવી જીવન છે.

* * * * *

જે જીવનમાં સંસ્કૃતિ રૂપ સુગંધ ન હોય, શ્રદ્ધાનું બળ ન હોય, જ્ઞાનનું તેજ ન હોય, મહત્વાકાંક્ષાનું ધ્યેય ન હોય, બ્રાતૃભાવની ભાવના ન હોય, પરોપકૃતિની છાયા ન હોય, વીરત્વની વાત ન હોય, સ્વાર્પણની સાધના ન હોય, તે જીવન જીવન નથી પણ પવનને લેતી-મુકતી ધમણપ્રાય સ્થિતિ છે.

* * * * *

“ક્રિયા સિદ્ધિઃ સત્ત્વે વસતિ મહતાં નોપકરણે” એ વાક્ય ઉપરથા શાસ્ત્રકારોએ આપણને કહ્યું છે કે ગમે તેટલા ભોગે પણ “સત્ત્વ” ને સાચવી રાખો. અને એ આત્મતત્ત્વની સિદ્ધિનું કારણ છે અને તે બ્રહ્મચર્યાદિ ગુણોમાંથી પ્રાપ્ત થાય છે, તેના વિના જીવનની દરેક વિભૂતિ નષ્ટપ્રાય થાય છે અને જીવનને નિસ્તેજ બનાવે છે.

* * * * *

“કસોટી વિના કિંમત નથી” એ કહેવત અનુસાર આપણે જે કિંમતિ થવું હશે તો જરૂર સુવર્ણની જેમ કસોટીમાં ઉતરવું પડશે. અથડામણોથી, વિધ્નોથી અને અસ્તોદયના ચક્રો-હતાશ ન થતાં-પ્રગતિના પ્રવાહમાં આગળ વધવાનું છે. મહાત્મા સ્થુલીભદ્ર અને સુદર્શનશ્રેષ્ઠી બ્રહ્મચર્યની, અર્જુન અને કર્ણ પ્રતિજ્ઞાની, કુમારપાળ, ભામાશા, ઉદયન, વિગેરે પરોકૃતિની કસોટીમાંથી પસાર થયા પછીજ પ્રકાશી રહ્યા છે.

* * * * *

જીવનની અનેક સંસ્કૃતિ ઘડતો આજનો યુગ તથા સમય છે. આજે સ્વાર્પણની, આત્મવિશુદ્ધિની, અહિંસાની, આત્મપ્રગતિની, ઇત્યાદિ અનેક ઉત્કાન્તિની ઉદ્ઘોષણાઓ થઇ રહી છે. એવા ઉચ્ચતમ ભવ્ય આદર્શોથી આપણા જીવનને ઓતપ્રોત બનાવી આત્મિક તેજ પ્રાપ્ત કરીએ. ઇત્યલં.

કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ

ધાર્મિક શિક્ષક, જૈનગુરૂકુળ-પાલીતાણા.

—❖❖❖❖❖—

૧૩૨

શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ.

આત્મવિશ્વાસ.

(૪)

વિકુલદાસ મૂ. શાહ બી. એ.

જે પશુપાલક શરૂઆતમાં જ ભયંકર અને જંગલી જનવરના પાંજરામાં ભય અને સંદિગ્ધ મનથી પ્રવેશ કરે છે તેને સફલતા મળવાની આશા ક્યાંથી હોઈ શકે? જે એવા વિચાર કરતો પાંજરામાં પ્રવેશ કરે છે “હું આ જંગલી જનવરને વશ કરવાની કોશીશ કરીશ, પરંતુ મને ખરેખરો વિશ્વાસ નથી કે હું એમ કરી શકીશ. એવા અનેક મનુષ્યો છે કે જેઓ આવાં ભયંકર કાર્ય કરી શકે છે, પરંતુ હું એવા કાર્યમાં સફલતા મેળવીશ કે નહિ એ મને શંકા છે.” તે પોતાના કાર્યમાં સફલતા કેવી રીતે મેળવી શકે? જો મનુષ્ય આવા નિર્બળ, સંદિગ્ધ અને ભય પૂર્ણ વિચારોથી જંગલી જનવરની સામે થાય તો તે જનવર એનો નાશ કરશે એમાં જરા પણ સંદેહ નથી. એવા સમયમાં તો અવિચલ સાહસ તથા ધૈર્યથી જ એનું રક્ષણ થઈ શકે છે. પહેલાં તો એવા મનુષ્યે એને પોતાની આંખથી વશ કરવાં જોઈએ. આંખની અંદર ચિત્તાકર્ષક, હૃદયગ્રાહી, નિર્ભય અને નિશ્ચયાત્મક ભાવ ઝળકી રહેવો જોઈએ, કેમકે તેની આંખમાં જરા પણ ભયનો કે ભીરૂતાનો ભાવ ઝળક્યો કે સમજી લેવું કે એનો જીવ ગયો.

એવી જ રીતે જ્યાં સુધી મનુષ્યના મનમાં એવો વિશ્વાસ ઉત્પન્ન નથી થતો કે જેની ખાતર હું કામ કરી રહ્યો છું તેને જ હું પ્રાપ્ત કરી રહ્યો છું ત્યાં સુધી તે સંસારમાં સફલતા-વિજય પ્રાપ્ત કરી શકતો નથી.

વેપારમાં પ્રવેશ કરવાની ઇચ્છા રાખનાર નવયુવકની સફલતાની આપણે કંઈ રીતે આશા રાખી શકીએ કે જેનું શરૂઆતમાં જ એવું સંદિગ્ધ મન હોય છે કે “હું વેપારમાં સફલતા પ્રાપ્ત કરી શકીશ કે નહિ.” જ્યાં સુધી સફલતાનો તને હાર્દિક વિશ્વાસ ન થાય, જ્યાં સુધી તેને એવો દૃઢ નિશ્ચય ન થાય કે એક દિવસમાં હું મોટો વેપારી થઈ જઈશ ત્યાં સુધી કોઈ પણ માણસને કદિ સફલતા મળતી જ નથી. મનુષ્ય એજ કાર્ય સારી રીતે કરી શકે છે, એ કાર્યમાં જ સફલતા પ્રાપ્ત કરી શકે છે જેની સિદ્ધિમાં એને હાર્દિક વિશ્વાસ હોય છે.

એ નવયુવક કેવી રીતે ધનવાન બની શકે, કે જેને વિશ્વાસ નથી કે હું ધન પેદા કરી શકીશ, જે એમ માને છે કે થોડા જ મનુષ્યોનાં લાગ્યમાં ધન લખેલું હોય છે, મોટા પ્રમાણમાં મનુષ્યો ગરીબ રહેવાને જ સર્જાયેલા છે અને હું પણ એવા મનુષ્યોમાંનો એક છું.

આત્મવિશ્વાસ.

૧૭૩

તે મનુષ્ય કેવી રીતે વિદ્યા પ્રાપ્ત કરી શકે કે જેની દૃષ્ટિ નિરાશાથી છવાઈ ગઈ હોય છે. જે હંમેશાં એમ જ શોધ્યા કરે છે કે હાય ! શું કરું ? હું ઇચ્છું છું કે હું ખૂબ લાભ પાળું હું નિઃસહાય છું, મને કોઈ પ્રકારનું ઉત્તેજન નથી. નથી મારી પાસે પૈસા કે નથી મારો કોઈ સહાયક. આવી ખરાબ હાલતને લઈને હું લાચાર બની રહ્યો છું. એથી વિદ્યાપ્રાપ્તિના દ્વાર મારે માટે બંધ થઈ ગયા છે. ”

જેને એવો ખ્યાલ બંધાઈ ગયો છે કે હું ઉચ્ચ પદવીને લાયક જ નથી એવો યુવાન કેવી રીતે ઉચ્ચ પદવીએ પહોંચી શકવાનો ?

એવા અનેક નવયુવકો નજરે પડે છે કે જેમાંના કેટલાક વકીલ, કેટલાક ડોક્ટર અને કેટલાક વેપારી થવા ઇચ્છતા હોય છે. પરંતુ તેઓની ઇચ્છાશક્તિ એટલી બધી નિર્બળ હોય છે, તેઓનો નિશ્ચય એટલો બધો ઢીલો હોય છે કે તેઓને શરૂઆતની જ મુશ્કેલીઓ તેઓના ઉદ્દેશથી ચલિત કરી દે છે. તેઓનો નિશ્ચય એટલો બધો નિર્બળ હોય છે કે તેઓ પોતાનું કાર્ય સારી રીતે શરૂ પણ નથી કરી શકતા. બીજી બાજુ જોઈએ તો એવા પણ અનેક નવયુવકો નજરે પડશે કે જેઓએ પોતાના વ્યવસાયને નિશ્ચિત રૂપ આપવામાં એટલો બધો ઉત્સાહ તથા શક્તિથી કામ લીધું હોય છે. તેઓને તેઓના ઉદ્દેશથી કોઈ હઠાવી શકતું નથી; કેમકે તેઓએ મન, વચન તથા ક્રિયાથી એમ માની લીધું હોય છે કે અમારો ઉદ્દેશ અમારાથી ભિન્ન નથી. તે અમારા શરીરનું એક વિશિષ્ટ અને મહત્વપૂર્ણ અંગ છે. જો આપણે અવિચલ સાહસથી સંપાદિત કરેલાં મોટા મોટા કાર્યોનું એના કર્તાઓથી વિશ્લેષણ કરીએ તો તેમાં આત્મવિશ્વાસ જ સૌથી પ્રધાન ગુણ જણાશે. તે મનુષ્ય જરૂર સફળતા પ્રાપ્ત કરશે, આગળ વધશે, ઉંચો આવશે, ઉન્નતિપથે અગ્રસર બનશે કે જેને પોતાની કાર્ય-સંપાદિકા શક્તિપર વિશ્વાસ હોય છે, જે માને છે કે મારામાં એટલી યોગ્યતા છે, જે વડે હું હાથમાં લીધેલું કાર્ય અવશ્ય પુરું કરી શકીશ. આ પ્રકારના વિશ્વાસનું કાર્યકર તેમજ માનસિક પરિણામ જે લોકો એવો વિશ્વાસ રાખે છે એના ઉપર જ થાય છે. એટલું જ નહિ પણ તેઓની પાસે જેઓ ઉઠતા એસતા હોય છે તથા તેઓની સાથે સંબંધ રાખતા હોય છે તેઓની ઉપર પણ થાય છે.

જ્યારે મનુષ્યને એમ જાન થવા લાગે છે કે હું પ્રભુતા પ્રાપ્ત કરી રહ્યો છું, ઉચ્ચતાને માર્ગે ચાલી રહ્યો છું ત્યારે જ તે આત્મ-વિશ્વાસ પૂર્ણતાએ કરવા લાગે છે, ત્યારે જ તે પોતાના વિજય ઉપર પ્રકાશ નાંખે છે અને ત્યારે જ તે ભય તથા શંકાના વિચારો ઉપર વિજય પ્રાપ્ત કરે છે. દુન્યવી લોકોનો વિશ્વાસ વિજયી મનુષ્યપર જ જામે છે. જેના ચહેરા ઉપર વિજયના ભાવો ઝળકી રહેલ હોય છે તે મનુષ્યનો જ વિશ્વાસ દુનિયાના લોકો કરે છે.

જે લોકો પોતાની શક્તિનો પ્રભાવ આપણી ઉપર પાડે છે તેઓનો વિશ્વાસ આપણે સ્વાભાવિક રીતે કરવા લાગીએ છીએ. તેઓ આત્મ-વિશ્વાસ વગર એમ કરી શકતા નથી. જ્યારે તેઓનું મન ભય તથા શંકાઓના વિચારથી ભર્યું હોય છે તેવી સ્થિતિમાં તેઓ આપણી ઉપર પ્રભાવ પાડી શકતા નથી. કેટલાક મનુષ્યોની કોઈ એવી અલૌકિક શક્તિ હોય છે કે તેઓનાં દર્શન માત્રથી જ આપણાં હૃદય ઉપર આપોઆપ તેઓનો આધ્યાત્મિક પ્રભાવ પડવા લાગે છે. આપણને તેઓની અંદર એક અદ્ભુત પ્રકારની દિવ્યતા જણાવા લાગે છે. તેઓ આપણા વિશ્વાસને પોતાની તરફ ખેંચી લે છે. આપણે તેઓની શક્તિ ઉપર વિશ્વાસ કરવા લાગીએ છીએ. એમ કેમ ન હોય ? કારણ કે તેઓ પોતાની શક્તિપર નિરંતર દિવ્ય પ્રકાશ રેડયા કરે છે અને તેને અધિકાધિક ઉજવણી બનાવ્યા કરે છે.

તમે જરૂર એવા અનેક બાળકોને જોયા હશે કે જેઓ યોગ્યતામાં સમાન હોય છે તોપણ કેટલાક તો પોતાના ઉદ્દેશ તરફ વીરતા અને ધીરતાપૂર્વક પગ માંડતા હોય છે અને કેટલાક તો કોઈ પોતાને માટે માર્ગ શોધી દેશે એવી પ્રતીક્ષા કરતા હોય છે. તમે જાણો છો કે દુનિયાને એવી કુરસદ નથી કે તે તમારી યોગ્યતાની તરફ તાક્યા કરે; તે તો એટલું જ જુએ છે કે તમે તમારા ઉદ્દેશની તરફ કેવી ગતિથી ધપી રહ્યા છો.

તમે તમારી યોગ્યતા પર જેટલો અવિશ્વાસ કરશો, ભય અને શંકાને તમારા હૃદયમાં જેટલું સ્થાન આપશો, તેટલા જ તમે વિજયથી-સફળતાથી દૂર રહેશો. આપણા માર્ગ ગમે તેટલો કંટકાકીર્ણ અને અંધકારમય હોય તોપણ આપણે કદિપણ આપણા આત્મ-વિશ્વાસને-માનસિક ધૈર્યને તિલાંજલી ન આપવી જોઈએ. આપણી શંકાઓ અને ભય જેટલો બીજાના વિશ્વાસનો નાશ કરે છે તેવો બીજા કોઈ વસ્તુ કરતી નથી. ઘણાં મનુષ્યોની અસફળતાનું કારણ એ છે કે તેઓ પોતાના નિરાશાજનિત ભાવોનું જ પ્રોત્સાહન આપ્યા કરે છે અને પોતાની પાસે બેસવા આવનાર લોકો પાસેથી એવી જ નિરાશામય પ્રેરણા મેળવ્યા કરે છે.

જો તમે તમારી જાતને પતિત માનશો, જો તમે એમ માનશો કે અમે તો માલ વગરના છીએ, અમારું કશું મહત્વ નથી તો દુનિયા તમને એવા જ માનશે, તે તમારું કશું મહત્વ નહિ ગણે અને તમારા અવાજની કશી કિંમત નહિ કરે.

એવો કોઈપણ મનુષ્ય જોવામાં નથી આવતો કે જેણે પોતાની જાતને તુચ્છ, હીન અને નિર્માલ્ય ગણતા છતાં કોઈ મહાન કાર્ય કર્યું હોય. આપણે આપણી જાતને જેટલી મહત્વની સમજશું તેટલું જ મહત્વપૂર્ણ કાર્ય આપણે કરી શકીશું.

જો તમે મોટા પદાર્થોની આશા રાખતા હશો, તેની જ માગણી કરતા હશો અને તમે તમારા મનોભાવને વિશાળ બનાવ્યા હશે તો તમને ઉંચા પ્રકારની સફળતા પ્રાપ્ત થશે જ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧૭૫

જેવા તમે તમારી જાતને ગણુશો, જેવો તમને તમારી યોગ્યતા પર વિશ્વાસ હશે, જેવું તમને તમારી ઉન્નતિનું મહત્વ જણાયું હશે અને તમે તમારી જાતને દુનિયાને માટે જેટલા ઉપયોગી તથા વજનદાર ગણુતા હશો તેવા જ ભાવ તમારા રહેરા ઉપર તથા તમારા આચાર વિચારમાં જેવામાં આવશે. જે તમે તમારી જાતને તુચ્છ અને નિર્માદ્ય માનશો તો તમારા રહેરા ઉપર એવો જ ભાવ દેખાશે. જે તમે તમારું પોતાનું સન્માન નહીં કરતા હો તો તમારો રહેરા તે વાતની ગવાહી આપશે. જે તમે તમારી જાતને ગરીબ અને માલ વગરની માનતા હશો તો જરૂર સમજી લ્યો કે તમારા રહેરા ઉપર કદિપણુ ભાગ્યવાનની પ્રભા ચમકશે નહિ. તમારા રહેરા પર ગરીબાઈની જ ઝબક ઝબક્યા કરશે. જે કોઈ ગુણુ તમે તમારામાં પ્રકટ કરો છો તેનો અંશ તે પ્રભાવમાં પણુ રહેલો છે કે જે તમે ખીજા ઉપર પાડો છો. (ચાલુ)

સ્વીકાર અને સમાલોચના,

સમ્યગ્દર્શન—લેખક શ્રી વિજયમોહનચરિત્રના પ્રશિષ્ય મુનિરાજશ્રી ધર્મવિજયજી. આ લઘુ ગ્રંથમાં સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્તિનો ક્રમ કેવા પ્રકારનો છે? પ્રાપ્તિનાં કારણો અને તે કોને પ્રાપ્ત થઈ શકે તેના પ્રકાર તે આત્મભાવ છે કે પરભાવ છે? તે જાણવાનાં લક્ષણો, તેની પ્રાપ્તિથી આત્મા કેવા પ્રકારના ફળનો ભોક્તા થાય છે એ સાત પ્રકારના દ્વારથી વિવેચન કરેલ છે. છેવટે સમ્યક્ત્વના સડસડ બેદોનાં નામ આપી ગ્રંથ સંપૂર્ણ કરેલ છે. એકંદર રીતે જિજ્ઞાસુ માટે સરલ છે. પ્રસિદ્ધ કર્તા શ્રી મુક્તિકમળ જૈન મોહનભાણાના કાર્યવાહક લાલચંદ નંદલાલ શાહ-વડોદરા કિંમત અમૂલ્ય.

આત્માનંદ-માસિકપત્ર—સંપાદક ચાંદમલ બાપુ મંત્રી શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેક્ટ સોસાયટી-અંબાલા આ સોસાયટી તરફથી પંદર વર્ષથી સાહિત્ય પ્રચાર વડે જૈન ધર્મનો પ્રચાર પંજાબ દેશમાં જૈન સમાજ માટે કરી રહેલ છે. તેમના તરફથી ૧૦૮ છોકા અત્યાર સુધીમાં પ્રકાશિત થયેલ છે. અનેક બાળુ તરફથી એક જૈન સમાચાર પત્ર પ્રકાશિત કરવાની માંગણી થવાથી ટ્રેક્ટને માસિકપત્રના રૂપમાં ગયા જાતેવારી માસથી ફેરવી નાંખેલ હોવાથી આ આત્માનંદ-માસિકપત્ર રૂપે પ્રથમ અંક પ્રકટ થયેલ છે. હિંદિ ભાષામાં અને પંજાબ જેવા દેશમાં આવા એક માસિકપત્રની જરૂર હતી તે આ સોસાયટીએ પુરી પાડી છે. અમે તેની ભવિષ્યની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ. વાર્ષિક એ રૂપીયા લવઃજમથી પ્રકાશકને ત્યાંથી મળી શકશે.

દિગંબર જૈન—સચિવ વિશેષાંક. સંપાદક મૂળચંદ કિશનદાસ કાપડીયા-સુરત. ૧૫ ૨૩ મું અંક ૧-૨ વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. સવાળે. દિગંબર જૈન સમાજ તરફથી પ્રગટ થતા આ માસિક પોતાના સમાજની આ પ્રકારે સેવા કરી રહેલ છે. તેમાં આવતા દિગંબર જૈન સમાજના વિદ્વાન પુરૂષોના હિંદી અને ગુજરાતી ભાષાના લેખો અને દિગંબર જૈન સમાજના હિંદના ગામે ગામેના વર્તમાન સમાચારથી તે આવકારદાયક થઈ પડેલ છે. તેમની દર વર્ષે સચિત્રાંક કાઢવાની પ્રણયિકા ખેંચાણુકારક છે. કેટલીક કેટલીક હકીકતો જાણવા જેવી પણુ આવે છે. અમે તેની આબાહી ઇચ્છીએ છીએ.

જુનેર (જલ્લા પુના) શહેરમાં મળેલી તેરમી શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ.

વ્યવહારકુશળ અને કુનેહખાજ કાર્યવાહકોએ સહનશિક્ષતા રાખી
સહીસલામત પાર ઉતારેલું કેન્ફરન્સનું નાવ.

સંવત ૧૯૮૬ ના મહા શુદ્ધ ૧૦, ૧૧, ૧૨, શનિ, રવિ, સોમવાર તા. ૮-૯-૧૦ ફેબ્રુઆરી.

મહારાષ્ટ્રીય નરવીર રત્ન શિવાજી મહારાજની જન્મભૂમિ જુનેરમાં ઉપરોક્ત દિવસે આપણી મૂર્તિપૂજક (જૈનોની) જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ મળી હતી. સાથે મારવાડી જૈન બંધુઓ અને મહારાષ્ટ્રીય જૈન બંધુઓનું સંમેલન અને જૈન સેનેટરીએસોસીએશન તરફથી આરોગ્ય પ્રદર્શન સાથે જૈન મહિલા પરિષદ પણ હતી. ઘણા વખતથી નિદ્રામાં સુતેલ કોન્ફરન્સની આ જાગૃતિ એકાએક જરૂરી વખતે ઉભી થતી હોવાથી, જૈન બંધુઓનો ઉત્સાહ પણ સાથે ઉભો થયો હતો. શુભારે ચાર હજાર મનુષ્યોની હાજરી હતી. મહારાષ્ટ્રમાં આ સંમેલન થતું હોવાથી ખીજા પ્રાંત કરતાં મહારાષ્ટ્રીય બંધુઓમાં વિશેષ ઉત્સાહ ખંત અને સેવા ભાવના પ્રગટી નીકળી હતી. મહારાષ્ટ્ર જલ્લામાં આવું સંઘ સેવાનું સંમેલન થાય તે મહારાષ્ટ્રીય બંધુઓ માટે માંગલિકના દિવસો હતા. તનતોડ મહેનત કરી, તન, મન, અને ધનનો સારો વ્યય, કરી મુશ્કેલીઓ તેમજ સંકટો સહન કરી પરિષદ પાર ઉતારવાનું, કોન્ફરન્સને નવી જાગૃતિ આપવાનું અને વિજયવતી ખતાવવાનું માન કોન્ફરન્સના કાર્યવાહકો સાથે તે બાંધ્યો પણ ખાટી ગયા છે. પ્રમુખ શ્રી રાવસાહેબ રવજીભાઈ સોજપાલ શુભારે ૩૦૦ ડેલીગેટો સાથે પુના પધારતાં ત્યાંના જૈનોએ સ્વાગત કર્યું હતું. ત્યાંથી મોટરમાં જુનેર પધારતાં શેઠ ચુનીલાલ સ્વરૂપચંદના અધિપતિપણા નીચે કમીટીએ સ્વાગત કર્યું હતું. પછી પ્રમુખશ્રીનું સરખસ જુનેર શહેરના જાહેર રસ્તા ઉપર નીકળ્યું હતું. આખા જુનેર શહેરને વાવટા તોરણ વગેરેથી શણગારવામાં આવ્યું હતું. સરખસ જોવાનો લોકોનો ઉત્સાહ જળ્પર હતો. સરખસ શહેરમાં ફરી પરિષદના મંડપમાં આવતાં ત્યાંની ચુનીસીપાલીટી તરફથી પ્રમુખશ્રીને માનપત્ર આપવામાં આવ્યું હતું. (જે ખતાવ પ્રથમ હતો,) પ્રમુખ સાહેબે તેનો યોગ્ય ઉત્તર આપ્યો હતો.

તા. ૮ મીના રોજ બપોરના દોઢ વાગે શેઠ રવજીભાઈ સોજપાલના પ્રમુખપણા નીચે પરિષદ મંડપમાં કોન્ફરન્સની પહેલા દિવસની એક મળી હતી. પ્રથમ રા. મનસુખલાલ લલ્લુભાઈએ મંગળાચરણ કરી બાદ બાળકો અને કન્યાઓએ સંગીત વાવટા સાથે ગાઈ બતાવ્યું હતું. ત્યારબાદ સ્વાગત સમિતિના ચીફ સેક્રેટરી શ્રી મોતીલાલ વીરચંદે આમંત્રણ પત્રકો વાંચી સંજળાવ્યા બાદ સ્વાગત સમિતિના પ્રમુખશ્રી ચુનીલાલ સ્વરૂપચંદે આવકાર આપનાર બાંધણ વાંચી સંજળાવ્યું હતું. જેમાં આભાર માનવા સાથે જણાવ્યું કે આ પુણ્ય ભૂમિમાં ત્રણશો વર્ષ પહેલાં હિંદુઓનો ઉદ્ધાર કરનારી પ્રચંડશક્તિ શિવાજીના રૂપમાં પ્રગટ થઈ હતી. અમેને આશા છે કે જૈનોનો પુનરુદ્ધારનો પાયો પણ આજ પુણ્યભૂમિમાં નંખાશે અને નવચેતન જૈનોમાં રેડવાનું માન મહારાષ્ટ્રને મળશે. વગેરે એવી મને પ્રમળ આશા છે. આગળ ચાલતાં જણાવ્યું કે કેટલાક

તેરમી શ્રી જૈન સ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ.

૧૭૭

વર્ષોથી કોન્ફરન્સ ભરવી બંધ પડેલ જોઈ અમારા ભાઈઓના મનમાં અહિં ભરવાનો ઉત્સાહ આવ્યો, અને જવાબદારીનો ખ્યાલ કરતાં અત્યારે અતિ કષ્ટ પ્રદ છતાં, ખીજા કેષ્ટ જીવંતોએ કોન્ફરન્સ ભરવાને નોતરૂં આપવાનું યોગ્ય ધાર્યું નથી તે। પરિસ્થિતિમાં આ ખીજી વખત મહારાષ્ટ્રે આમંત્રણ આપવાનું સાહસ કેવળ સંઘના દર્શન કરવાનું, સંઘની શોભા અને મહત્વ વધવાના સાત્વિક મોહના લીધે ઉપાડી લીધું છે. જ્યારે સમાજમાં અનેક પક્ષો પડ્યા છે, કોણ કયા પક્ષનો હશે તે સમજવું મુશ્કેલ થઈ પડેલ છે અને ઉત્તમોત્તમ અને ગંભીર મનુષ્યોના મગજો પણ સલાહસંપ કરાવવામાં ખાલી થયા છે, તેવા કેટકટીના વખતમાં મહારાષ્ટ્રે કેવળ આત્મા ઉપર તેમજ સમાજના આગેવાન, શાંત અને વિચારક વર્ગ ઉપર વિશ્વાસ રાખી આ સાહસ વહેરી લીધું છે તેથી આપ સાહેબો અમારી ધારણા યશસ્વી કરી, સમતા શાંતિ અને ધર્મપ્રેમથી પ્રેરણ યોગ્ય ઘટનાઓ અમલમાં લાવશે એવી અમોને સંપૂર્ણ આશા છે. ત્યાર પછી જુનનેરું ઇતિહાસિક વર્ષન આપ્યા બાદ જણાવ્યું કે અમોને આ કાર્ય માટે જોઈએ તે કરતાં પુષ્કળ મદદ મળી છે જે ઉપરથી જૈનોનો સમાજ ઉપર પ્રેમ અને કોન્ફરન્સના કાર્યો તરફ સહાનુભૂતિ છે; તેમજ કુશળ કાર્યવાહક હોય તો જૈનોમાં સારી જાગૃતિ સાથે કોન્ફરન્સના ઠરાવોનો અમલ પણ સારા પ્રમાણમાં થઈ શકે તેમ છે. આગળ ચાલતાં જણાવ્યું કે અમોએ કોન્ફરન્સનું આમંત્રણ આપ્યું તે બાદ કેટલાકાએ પોતાનો અશુભ સૂર કાઢી અમારા માર્ગોમાં કાંટા પસારવામાં બાકી રાખી નથી, છતાં અમારા તે ભાઈઓના ખરાબ કાર્યોથી અમારા ભાઈઓમાં દ્વિગુણીત ઉત્સાહ વધી ગયો હતો. આવી બાલીશતાથી સમાજ પોતાના કાર્યથી પરાંગમુખ થાય તે બનવું અશક્ય છે. ભારતવર્ષનો યુવકવર્ગ હવે જાગૃત થયો છે તો જૈન કોમમાં નવો પવન ફુંકાય તેમાં નવાઈ નથી, માટે કાળ આગળ નમતું આપી મુખ્ય સિદ્ધાંતને વળગી રહી પ્રગતિમાં સાધકરૂપ બનવું યોગ્ય છે. યુવક અને પ્રગતિમાન ઉત્સાહી બંધુઓએ પણ કાર્યનું મહત્વ, જુનાઓનો અનુભવ અને અનુભવેલા સારાસારનો વિચારોનો પણ સાથેજ વિચાર કરવો જોઈએ. વૃદ્ધોમાં જેમ સાહસ હોતું નથી, તેમ યુવાનોમાં વિચારની ગંભીરતાનું વૈગુણ્ય હોય છે, એ વાત નજર બહાર રાખી પાલવે તેમ નથી માટે વૃદ્ધોનો અનુભવ અને યુવાનોનું સાહસ એના ભેગાં ભેગ સાથે હાલના પ્રગતિમાન જમાનામાં કાર્ય પ્રવૃત્તિ થવી જોઈએ. સમાજથી ઝીંઝી ન શકાય તેવા પ્રશ્નો સમાજ આગળ ધરી પહેલેથીજ અભાવ ધારણ કરનાર બીજા સમાજને એકદમ બડકાવી મુકી સુધારા વિષે પરાંગમુખ કરી નાખવાનું સાહસ કરવાનો હજુ સમય આવ્યો નથી એમ મને લાગે છે. આગળ ચાલતાં કોન્ફરન્સની અસ્તિ માટે વિરૂદ્ધ બોલનારને તેનાથી થતાં લાભો સમજવી કોન્ફરન્સની કેટલી ઉપયોગીતા છે અને ધર્મદૃષ્ટિએ પણ પુણ્યકાર્ય છે એમ સમજાવ્યું. ત્યારબાદ કોન્ફરન્સે સામાન્ય અને ધાર્મિક કેળવણીના અંગે, હાનિકારક રિવાજોની બંધ દરાવવાની બાબતમાં વગેરે વગેરે બાબતમાં શું શું કર્યું છે અને કેટલી પ્રગતિ કરી છે તે નજરે પડે છે. પ્રગતિને માટે હજીપણ ઘણુંજ મોટું કાર્યક્ષેત્ર પડેલું છે, માટે કોન્ફરન્સ ભરાતી રહેશે તો જ આપણે તેવા કાર્યો હાથ ધરી શકીશું. ત્યારબાદ કોન્ફરન્સના બંધારણ ફરીથી તૈયાર કરવા, કેળવણીના ઉત્તેજન માટે હાઈસ્કૂલ, ગુરૂકુળો અને જૈન વિશ્વવિદ્યાલય બોલવાની જરૂરીયાત, જૈન ધર્મ ઉપર થતાં આક્રમણનો પ્રતિકાર કરવા તૈયાર થવા માટે વ્યાયામશાળા, અખાડાની જરૂરીયાત, જૈનોની ગરીબાતને દૂર કરવા, જૈન બેંક સ્થાપવા, ખાદીના પ્રચાર ઉપર, હીંદુઓ સાથે રાજકીય, સામાજિક, ઉદ્યોગીક અને ધાર્મિક

૧૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કાર્યોમાં સહભાગી થવા, ધાર્મિક ખાનાના હિસાબોની ચોખ્ખવટ અને પ્રગટ કરવાની બાબત, હાનિકારક રિવાજો દૂર કરવા, તીર્થ ઝગડોનો લવાદમારફત નિકાલ લાવવા, જ્ઞાનજંડારોનું રક્ષણ કરવા, અને લોકભાષામાં જૈન સાહિત્યનો પ્રચાર કરવા વગેરે વગેરે બાબતો માટે જજીવ્યું હતું, છેવટે જીનનેરના સંઘ અને કોન્ફરન્સમાં પધારેલ ગૃહસ્થોનો આભાર માની પોતાનું બાપજી સમાપ્ત કર્યું હતું.

સ્વાગત કમીટીના પ્રમુખનું બાપજી ચાલતું હતું તે દરમિયાન જૈન યંગમેન સોસાયટીના પ્રહરથો અને ખીજ બંધુઓએ ડેલીગેટો તરીકેની ટીકીટો મેળવવાની હક લીધી હતી, પરંતુ જેઓને કોઈ સંઘ કે સંસ્થાએ ડેલીગેટો તરીકે ચુટેલા નહિં હોવાથી, તેમજ કોન્ફરન્સના અધ્યક્ષની રૂબરૂ ડેલીગેટોની ટીકીટો તેઓ મેળવી શકે તેમ ન હોવાથી બહાર શોરબકાર થઈ રહ્યો હતો. છેવટે તેઓએ મંડપમાં પથ્થરા ફેંકવા માંડ્યા અને તેથી શેઠ દલપતભાઈ રવચંદ મહારાષ્ટ્રીય એક સ્વયંસેવકપર પથ્થરા મારી સખત હુમલો કરવાથી તે ભાઈ બેમાન થઈ ગયેલ જેથી તેને મંડપમાં લાવવામાં આવેલ હતો. શાંતિ સમાધાન કરવા જનરલ અંધુ ગુલાબચંદજી ઢઠ્ઠા જમીન ઉપર પડી ગયા હતા. અને અંધુ રણછોડભાઈ રાવચંદ ઝવેરીની પાછડી પડી ગઈ હતી. આવી અનેક મુશ્કેલીઓ અત્યાચાર દરનારાઓએ ઉભી કરવાથી પોલીસ પાર્ટી આવી પહોંચી હતી અને સભામાં શાંતિ થઈ હતી. જજીવ્યા પ્રમાણે ગડબડ મચાવનારાઓ ખીજઓ સાથે છેવટે મંડપ અને જીનનેર ગામ છોડી ગયા હતા. આ તોફાન કેમ થયું? કોણે અને કેવી રીતે કર્યું તે સ્વાગત કમીટીના હિત માટે કોન્ફરન્સ જનરલ સેક્રેટરીઓની સહીથી સત્તાવાર યાદી બહાર પાડવામાં આવી હતી. જે પેપરોમાં આવી ગયેલ છે.

ત્યારબાદ શ્રી. બાલચંદ હીરાચંદની દરખાસ્ત. તથા શેઠ પોપટલાલ રામચંદ. તથા શેઠ રતનચંદ ખીમચંદ, શેઠ બાળુલાલ નાનચંદના ટેકાથી શેઠ રવજીભાઈ સોજપાળ રાવસાહેબે પ્રમુખસ્થાન સ્વીકાર્યા બાદ ત્રીયે પ્રમાણે લેખીત બાપજી તેઓશ્રીએ વાંચી સંભળાવ્યું હતું.

શ્રી જૈન શ્વે. કોન્ફરન્સના પ્રમુખસ્થાનેથી

રાવસાહેબ રવજીભાઈ સોજપારનું વક્તવ્ય.

બંધુઓ અને બહેનો:—

જૈન સમાજ તરીકેનું આપણું મિશન જેટલું પવિત્ર છે તેટલી જ મહાન આપણી ‘જૈન’ તરીકેની જોખમદારી છે. એ મહાન જોખમદારી સંપૂર્ણપણે અદા કરવાનું ત્યારે જ ખતી શકે કે જ્યારે શ્રી જિન્દેવના વાહનરૂપ જૈનમતજી પોતે ઐશ્વર્યવાન અને એકરૂપ હોય સમાજને એવો બતાવવા માટે જ આજથી ૨૮ વર્ષ પૂર્વે સંગઠન રચવામાં આવ્યું હતું. અને એને ‘જૈન કોન્ફરન્સ’ એવું નામ આપવામાં આવ્યું હતું. એ કોન્ફરન્સનું આજે તેરમું અધિવેશન છે. મહારા જેવા અદના વ્યાપારી માટે આ જોખમદારીનો બોળો અસાધારણ છે અને જોકે હું એક વ્યાપારીને સ્વાભાવિક એવી ‘સાદી સહમજ,’ સહિજતા તથા શાન્ત ઉત્સાહવડે એ બોળો ઉપાડવા પ્રયત્ન કરીશ, તો પણ પૂરું સફળતા માટે તો મ્હેં ‘આપ સર્વની-વૃદ્ધો તેમજ યુવાનોની-’ સાદી સહમજ,’ અને સહૃદય સહકાર પર જ મદાર બાંધ્યો છે.

પ્રમુખગ્રીવું ભાષણ.

૧૭૯

જીવતું વાતાવરણ:—

વીરપુત્રો ? પ્રારંભમાં જ હું આપને એ સુંદર યોગ મેળવવા માટે મુબારકબાદી આપું છું. તે એ યોગ બીજા કોઈ નહિ પણ આ સમ્મેલનનું સ્થાન અને સમ્મેલનનો સમય. બન્ને યોગમાં વિકલ્પશક્તિ છે, જીવતું વાતાવરણ છે. આ સ્થાન તે છે કે જેણે સમસ્ત ભારતના આર્ય સંસ્કારનો નાશ થતો અટકાવનાર શીવાજી જેવો વીરપુત્ર પ્રસવ્યો હતો. એ વીરપુત્ર ની વીરતાના પાયામાં ચારિત્રનું ચણતર હતું. સમય યોગી રામદાસે એને એવા સંસ્કાર આપ્યા હતા કે જેથી શરીરબળનો દુરુપયોગ થવા જ ન પામે. એને શત્રુનાં અને પોતાના સાધનોનું ભાન હતું, અનુકુલ પ્રસંગ મળતાં સુધી થોભી જવાની એનામાં ધીરજ હતી, પ્રસંગ મળતાં સંગઠિત બળથી અને વજની ઇચ્છાશક્તિથી હુમલો કરવાની તે કુનેહ ધરાવતો હતો, દેશીઓ કે તટસ્થો, નિર્દોષો કે નબળાઓને ઇજા ન થવા પામે એવી દયા ત્હેનામાં હતી, અને મહાન સંકટોને પરિણામે મળતા બચ ગુરૂચરણમાં અપર્ણ કરવા જેવી ત્યાગવૃત્તિ તથા ભક્તિ તે ધરાવતો હતો. સાચી વીરતા, સાચી માણસાઈ, એનું નામ કહેવાય. એ ગુણો અથવા સંસ્કારો વગર કોઈ વ્યક્તિ કે સમાજ, દેશનો વિકાસ કે મુક્તિ સંભવે નહિ. આપણે હમણાં આદરેલા કાર્યની સફલતા માટે પણ એ ગુણોની આરાધના આવશ્યક છે. શીવાજીના શત્રુઓ શરીરબળમાં ઓછા નહોતાં, પણ ચારિત્રબળ અર્થાત આધ્યાત્મિક બળમાં ઉતરતા હતા. જરા શરીરબળ પાશવબળને ચારિત્ર બળના અંકુશમાં મૂકવું એ આયત્રમનો સનાતન પુરૂષાર્થ છે. અને શીવાજી મહારાજ એ ‘પુરૂષાર્થ’ ના સાચા પ્રતિનિધિ હતા. એવા પુરૂષની જન્મભૂમિમાં આ સમ્મેલન ભરવાના પ્રયત્નમાં ફતેહમંદ થવા માટે આપને અભિનંદન આપ્યા શિવાય મહારાથી રહેવાય જ કેમ ?

બીજો યોગ સમ્મેલન માટેનો સમય છે. આ કેન્દ્રસનો જન્મ થયો તે સમયના વાતાવરણ કરતાં આજે ન્યારે અઢાવીશ વર્ષે તેરમું અધિવેશન થાય છે તે સમયનું વાતાવરણ જૂદું જ છે. આજે આખી દુનિયામાં જનપિપાસાની આગ સળગી ઉઠી છે. આપણી જન્મભૂમિએ સેંકડો વર્ષની પરાજિત મનોદશાને દેશવટો દધ સ્વતંત્રતાનું ધ્યેય જાહેર કર્યું છે. આપણા જૈન સમાજમાં પણ-યુવક વર્ગમાં જ માત્ર નહિ પણ પુરાણપ્રેમી વર્ગમાં પણ-લાંબો વખત સૂનેલી વિચારશક્તિ અને ક્રિયાશક્તિ ફૂટકા મારવા લાગી છે, ‘થાય તે થવા દેવું’ ‘ધર સાચવીને બેસી રહેવું’ એવી જે ભાવનાના પાશમાં દેશ અને સમાજ જકડાયા હતા તે ભાવના હવે શીથીલ થવા લાગી છે. ટુંકમાં કહું તો, આજે આપણી આસપાસ ‘જીવતું વાતાવરણ’ ઉત્પન્ન થઈ ચૂક્યું છે.

એ નવીન પરિસ્થિતિમાં આપણે પહેલી વાર જ એકઠા મળાએ છીએ. ‘જીવતા વાતાવરણ’ ને ભેટવાની પહેલી તક મેળવવા માટે હું આપ સર્વને મુબારકબાદી આપું છું, વિવિધ અભિપ્રાયો અને વિવિધ બળોની અત્રે હાજરી હોતી એ આપણા વિકાસનો ચોક્કસ પુરાવો છે. અને એ વિકાસક્રમમાં આગળ વધવા માટે આપણે એ વિવિધતાઓમાંથી ય એકતા રચીશું. જ્યાં સુધી આપણા પૈકીના ધણાખરાના ધરાદા પ્રમાણિક હશે, ધ્યેય ચોક્કસ હશે અને હૃદય એક હશે, ત્યાંસુધી અભિપ્રાય ભિન્નતાનો ભય રાખવાની લેશમાત્ર જરૂર નથી. એથી ઉલટું, જ્યાં તમામ મનુષ્યો એક જ અભિપ્રાય ધરાવવા નો દેખાવ કરે છે ત્યાં કાં તો દંભ છે, કાં ભય છે, કાં પ્રમાદ છે કાં અજ્ઞાનતા છે. પોતા-

૧૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પોતાના અનુભવ પ્રમાણે માણસ પોતાનો અભિપ્રાય ધરાવે અને એમજ મહેર કરે, એ જ પ્રમાણિકતા છે. વ્યક્તિગત પ્રમાણિક અભિપ્રાય એ તો સમાજની જરૂરીઆત છે. પણ તે સાથે જ, એ પણ સમાજની જરૂરીઆત છે કે સામાજિક કાર્યના નિષ્ફળ વખતે વ્યક્તિ-એ બહુમતનું મહત્વ સ્વીકારી પોતાના જ વિચારનો અમલ કરવાની સમાજને દ્રવ્ય પાડવાના મોહમાં બચવું જોઈએ. જો દરેક વ્યક્તિ એમ જ આમલ કરે કે સમાજે ત્હેના જ વિચારનો અમલ કરવો જોઈએ, તે સમાજનું કાર્ય જ અશક્ય થઈ પડે સારામાં સારો વિચાર પણ કોઈ પર-ખાસ કરીને વિરૂદ્ધ મત ધરાવતા હજારો માણસો પર-બલાતકારથી ઠોકી બેસાડવાનું શક્ય નથી. સહીસલામત પણ નથી. જે શક્ય છે, સહીસલામત છે અને પ્રમાણિક છે તે એટલું જ કે પોતાનો અભિપ્રાય બીજાઓને બંધુભાવે સમજાવવાનો દરેક પ્રયાસ કર્યા બાદ ત્હેના સ્વીકાર કે અસ્વીકાર માટે તેઓને સ્વતંત્ર રહેવા દેવા. પોતાના હૃદયનો અવાજ બીજાના હૃદયમાં ઉતારવાની બનતી તમામ કાશીય ન કરવી એ ચારિત્ર-બળની ખામી સૂચવે છે, અને પોતાનો વિચાર ન સ્વીકારી શકે તેઓ પર ગલીય વાક્ય-હાર કરવા કે હાથ ઉપાડવા એ પશુનું લક્ષણ છે. પશુપણમાંથી મનુષ્યપણમાં આવી ચુકેલા જીવો માટે જ-એથી ય ઉચી યોગ્યતા આપવા ખાતર-જૈનધર્મ યોગ્ય છે. પાશવપ્રકૃતિ નહાના મ્હોટા એક પણ જૈનમાં બરદાશ કરી શકાય નહિ. એક તરફ બીરૂતા અને બીજા તરફ પાશવવૃત્તિ એ બે મનુષ્યત્વના ખરા શત્રુ છે અને એ શત્રુઓને જીતવાની જોણે તાલીમ લીધી છે તે જ 'જૈન' છે. બીરૂતા અને પાશવ-વૃત્તિ એ જ સમાજ અને દેશની પ્રગતિને અટકાવનાર મહાન 'અંધ' છે.

આવી પ્રતિનિધિ સભામાં ભાગ લેનાર તમામ વ્યક્તિઓ પાસેથી એટલી આશા રાખવાનો આપણો હક્ક છે કે તેઓએ સર્વનું ધ્યેય જૈનસમાજને સંગઠિત અને સશક્ત બનાવી તે દ્વારા જગતને વધારેમાં વધારે ઉજાત બનાવવાનો પ્રયાસ કરવાનું છે અને તેઓ સર્વનું હૃદય આ ધ્યેયને સ્વીકારનારા સઘળાઓના સુખે સુખી અને દુઃખે દુઃખી છે.

એ આશાના આધારે જ મ્હેં આ મહારથનું ધુન્સરં ઉપાડવાની હિમ્મત ધરી છે. આપ સર્વના સહકાર અને 'સાદી સમજ' વડે જ આ રથને યથેચ્છ સ્થાને પહોંચાડી શકાશે, અન્યથા નહિ જ. ધ્યેય સફળ થશે તો ત્હેનો યશ્ન આપને છે, નિષ્ફળ જશે તો અપયશ આપને અને ગેરલાભ આપસહિત સમસ્ત સમાજને છે. મ્હારા તરફથી હું પ્રારંભમાં જ ખાત્રી આપું છું કે મ્હારા અંગત અભિપ્રાય ગમે તે હશે તે છતાં ઠરાવો કરવાના ત્હમારા પ્રમાણિક પ્રયાસમાં મ્હારા અભિપ્રાયોને દબાવગીરી કરવા નહીં જ દઉં. તે સાથે એ પણ એકરાર પ્રગટ કરવાની મ્હારી દ્રવ્ય છે કે કોઈપણ વ્યક્તિ કે વ્યક્તિઓ-પછી તે સુધારક હો વા પુરાણપ્રેમી હો ગમે તે હો-સભાના સર્વમાન્ય નિયમોનો ધગદાપૂર્વક ભંગ કરવા કાશીય કરશે તો તેવે વખતે તેની થોડી વ્યક્તિઓની ક્ષણભરની લાગણીઓ તરફ નહિ પણ કોન્ફરન્સના ભૂષણ તથા સમાજના હિત તરફ વધુ ઝુકીશ. મ્હને કોઈ પક્ષ તરફની વાહ-વાહ જોઈતી નથી; કારણ કે જ્યાં એકપક્ષ તરફની વાહવાહ છે, ત્યાં બીજા પક્ષ તરફની નિંદા પણ સાથે જ છે. પ્રસુખ એ સમાજનો 'દાસ' છે, પણ દાસ છે તેથી જ સમાજનું ધર જાળવવાની જોખમદારી ભૂલવી એને પાલવી શકે નહિં.

ગૃહસ્થો ! મ્હારા વલણ અને મ્હારા નિશ્ચયથી હું આપને વાકેફ કરી ચૂક્યો છું. અને હવે આપ સર્વના વલણ અને નિશ્ચય બાબતમાં મ્હને આપ નિશ્ચિંત રાખશો એટલું

પ્રમુખશ્રીનું ભાષણ.

૧૮૧

માગી લઉં છું. હું માગી લઉં છું કે, ઝમે તેવી પવિત્ર દરજ બળવવા નિમિત્તે પણ કોઈની લાગણી દુખાવવાની કોઈ મ્હને દરજ ન પાડે. હું માગી લઉં છું કે, વાજખી કે ગેરવાજખી રીતે પોતે માનેલા નેતાની એકદમ સત્તા સમાજપર ઠોકરી ખેસાડવાનો પાઠ ગોખીને કોઈ આવ્યું હોય તો એ પાઠને મંડપની બહાર ઝાટકી આવ્યા પછી જ પવિત્ર વીતરાગ દેવના મિશનરૂપ આ યજ્ઞમાં જોડાય. હું માગી લઉં છું કે જિનદેવે પોતે જેની ગરજ કરી હતી એવો સંયમ ગુણ એટલે મનોનિમ્મલ તથા ગુપ્તિ એટલે પોતાની શક્તિ-ઓનું પ્રદર્શન કરવાના મોહને જિતવાપણું : એ બે ગુણરૂપ શસ્ત્રોથી જ સર્વ કોઈ સંતોષ પકડે. હું માગી લઉં છું કે, સુધારકો કે પુરાણપ્રેમીઓ કોઈ અશક્યની આશા ન કરે-આખા સમાજના મ્હોટા ભાગને પસંદ ન હોય તેવા કોઈ કાર્યને એક વખતની દલીલ માત્ર વડે થઈ ગયેલું જેવાની આશા ન કરે. હું માગી લઉં છું કે ‘વ્યવહાર’નું ય સ્વરૂપ ઠીક ઠીક નહિ સ્થમજવા છતાં ‘નિશ્ચય’નું નાટક બજવવા જેવી આત્મવચ્ચના કોઈ ન કરે. હું માગી લઉં છું કે, કાંઈપણ અભિપ્રાય આપવા પહેલાં યાદ રાખવામાં આવે કે આપણે બધા કોઈ હવાઇ પ્રદેશમાં રહેતા નથી; પણ સ્થૂલ પૃથ્વીપર રહીએ છીએ. ન્યાં ઇચ્છાએ કે વગર ઇચ્છાએ પણ કોઈ રાજના કાનુનો પાળવા સિવાય ચાલતું જ નથી અને જાહેર મતની પણ દરકાર કર્યા વગર ચાલતું નથી, તથા ન્યાં ગમે તેવા વિદ્વાન સાધુ પણ કાયદાને માન આપ્યા સિવાય, પાપી (?) ગૃહસ્થાશ્રમ પાસેથી મેળવેલું અન્ન ખાધા સિવાય, પાપમુક્તક (?) પૈસાની મદદ સિવાય અને મિથ્યાત્વી (?) દુનિયાના અભિપ્રાયની દરકાર કર્યા સિવાય તો એક ડગલું ભરી શકે તેમ નથી. બે ને બે ચાર કહેવા જેવી આ સાદી વાતો સ્મરણમાં રાખીને કામ કરાય તો વિવિધ અભિપ્રાયો અને વિવિધ બળો તો ઉન્નતાં આપણી ગતિને શક્તિ ધીરનાર થઈ પડે. અને જો એ સાદાં સત્યોને ઇરાદાપૂર્વક તરછોડવામાં આવે તો હેનબેદન થઈ ચૂકેલો આપણો સમાજ નષ્ટપ્રાય થવા સાથે આપણે બધા જગતની હાંસીને પાત્ર બનીએ એ કહેવાની બાજે જ જરૂર હોય.

ભય કંઈ દિશાનો છે ?

કોઈપણ કામ કે દેશની સહીસલામતી અને પ્રગતિને ભય કંઈ દિશાનો હોઈ શકે ? શું સુધારકો ભયરૂપ છે ? શું પુરાણપ્રેમીઓ ભયરૂપ છે ? એક પણ નહિ. એ બંને તો કામ કે દેશના રચની ચોક્કસ પ્રગતિ સાધનારી શક્તિઓ છે. એક શક્તિ રચને આગળ ધકેલવા મથે છે, બીજી શક્તિ પ્રતિજ્ઞેર કરી રચને ઉંઘો પાડતો અટકાવવા મથે છે, અને એ રીતે વળનદાર રથ ધીમે પણ ચોક્કસ પગલે આગળ વધવા પામે છે. એ બે શક્તિ-ઓના સહકાર વગર તો કોઈ રચની સહીસલામત પ્રગતિ સંભવતી જ નથી. એ બંને તો પોતાના મથરા દ્વારા જ પોતાના ભોગે જ-રચનું જીવન શક્ય બનાવે છે. ત્યારે પછી રચને ભય કોને. છે ? થોડાકો કે જેઓને પુરાણો કે નવા અભિપ્રાયો પૈકી એકેની ગરજ કે ચાહ નથી પણ માત્ર પોતાની સત્તા જમાવવાની જ ચિંતા છે તેવા થોડાઓ લોકોના ભોળપણનો લાભ લઈ પુરાણો કે નવા વિચારોની રક્ષાની આડમાં સ્વાર્થનો શીકાર ખેંચતા હોય છે. હરેક સમાજ અને હરેક દેશને ખરો ભય આ દિશાનો જ હોય. ચેતવાનું ત્યાંજ હોય; કારણ કે એ વર્ગ કોઈપણ જાતના સિદ્ધાન્તને માથે મ્હડાવવા માંગતો હોતો નથી; પણ પોતાના સ્વાર્થનો શીકાર ખેંચવામાં સિદ્ધાન્ત માત્રને દારૂગોળા તરીકે વાપરતો હોય

૧૮૨

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે. એવા સત્તાલોલુપીઓ રાજદારી ક્ષેત્રમાં, ધાર્મિક ક્ષેત્રમાં, સમાજ ક્ષેત્રમાં, સર્વત્ર હોય છે. એ એમનો જ પ્રતાપ છે કે જે વડે કંઈ દેશોની સ્વતંત્રતાનાં લીલામ થવા પામ્યાં છે, કંઈ પ્રજાઓ નાશ પામી છે, કંઈ સમાજો છિન્નલિન્ન થઈ ગયા છે, કંઈ ધર્મો સેતાનાયતનાં સ્થાન યત્નવા પામ્યાં છે. એ પ્રકૃતિના જીવોને ગુમાવવાનું કાંઈ નથી હોતું. 'જીતશું' તો સત્તાધીશ બનીશું અને હારીશું તો સમાજ માટે પ્રાણ પાથરનાર (Martyr) ગણાઈશું' એ એકજ એમનો સિદ્ધાન્ત હોય છે. દરેક દેશ અને સમાજ, એટલા માટે પોતાના નેતા કે સ્વયંસેવક થવા મથનારના છૂપા આશય શોધી કાઢવાની કાળજી કરવી જોઈએ. નેતા કે સ્વયંસેવક થવા ઇચ્છનાર ભોગ આપે છે કે ભોગ લે છે એ શોધવા તરફ જ દષ્ટિ રાખવી જોઈએ. કસોટીનો બીજો પ્રકાર આ છે કે નેતા કે સ્વયંસેવક સમાજને સંગઠિત અને સશક્ત કરે છે કે વિભક્ત અને નિર્બલ કરે છે, તે તપાસવું.

આત્મબંધુઓ ! આપણને નેતાઓ અને સમાજ સેવકોની-કમાનો તેમજ સીપાઇ-ઓની-બન્નેની જરૂર છે, બંણી મ્હોટી જરૂર છે. જોખમદારીનો મહાત્ કુંગર ઉઠાવનાર કમાનો મેળવવા એ તો મ્હોટું સદ્ભાગ્ય છે, પણ કમાનની આગને વફાદર રહી સીપાઇગીરી સાંગોપાંગ ઉઠાવનારા સીપાઇઓ મેળવવા એ ય જાહુ મુશ્કેલ થઈ પડ્યું છે. સીપાઇગીરી એ કાંઈ દાદાગીરી નથી. સીપાઇગીરીના પાયામાં સમાજપ્રેમ, કાનુન અને વ્યવસ્થા તરફ શ્રદ્ધા અને આઠાપાલનમાં મરી ખુટવાની તાલાવેલી એ તરવો અવશ્ય જોઈએ.

પોતાને જૈન નેતા કહેવડાવનારાઓમાં તહમે સંખ્યાબંધ શ્રીમતો, સંખ્યાબંધ કેળવણીઓ, સંખ્યાબંધ લેખકો અને સંખ્યાબંધ સાધુઓનાં નામો સાંભળો છો. બીજી તરફ પોતાને ધર્મરક્ષાના કે સુધારાના સ્વયંસેવકો તરીકે ઓળખાવનારાઓની પણ મ્હોટી સંખ્યા જુઓ છો. આટલી ન્હાની કોમમાં આટલા બધા 'કમાનો' અને 'સીપાઇઓ' હોવા છતાં, આપણી સંખ્યા હરસાલ કુદકે ને ભૂસકે ઘટતી જાય છે, ભાગલા વધતા જાય છે, અંધાધૂંધી અને જોહુકમી વધતી જાય છે, એનો કંઈ અર્થ કોઈ સમજાવશે ? ધર્મસંબંધી અને સુધારા સંબંધી ભાષણો આપણે જોરશોરથી કરવાનું શરૂ કર્યું લારથી આજ સુધીમાં છટાલી અને જપાન જેવા કેટલાએ દેશોના દેશો પુનર્જન્મ પામી પ્રકાશવા લાગ્યા છે, જ્યારે આપણે આપણા ધર્મનું તત્ત્વજ્ઞાન હજી આપણા જ લોકોને પણ સમજતી શક્યા નથી તો પરદેશો અને પરકોમોમાં અને લોકપ્રિય કરવાની બાબતમાં તો કહેવું 'ય શું' ? સંસાર સુધારા સંબંધમાં અઢાવીસ અઢાવીસ વર્ષો થયાં સમસ્ત હિંદના પુરાણપ્રેમી તેમજ સુધારક પક્ષના જોડાણથી જે ઠરાવો ફરી ફરીથી કરતા આવ્યા છીએ તે ઠરાવોનો અમલ કંઈ બની શક્યો છે ? બાળલગ્ન, વૃદ્ધલગ્ન, અજોડલગ્ન, કન્યાવિક્રય, ફજૂલખર્ચ, પોતાના ધર્મસ્થાનોની વ્યવસ્થાનાં અધેર, આ રોગો આપણે દૂર કરી શક્યા છીએ ભલા ? આપણું મનુષ્યત્વ કોતરી ખાનારા આ કાડાઓને નાણુદ કરવાના કામમાં કોઈ સરકાર આડી આવતી નથી, કોઈ સંઘ કે ધર્મચૂર મના કરતા નથી, ભાઈબંધ કોમોની ઇતરાજી વ્હોરવી પડતી નથી; તે છતાં આટલા લાંબા સમયમાં અને 'કમાનો' તથા 'સીપાઇઓ' ની આવડી મ્હોટી ફોજ છતાં આ પ્રાથમિક અને સરળ કાર્ય પણ બની શક્યું નથી; તે છતાં આપણામાંના કેટલાકો આપણા મ્હોટા ભાગને હજી અપ્રિય એવા વિધવાલગ્નાદિ સુધારા કોન્ફરન્સના ઠરાવ તરીકે કેમ સ્વીકારવામાં આવતા નથી એવા પ્રશ્ન કરે છે, ત્યારે મ્હને

પ્રમુખશ્રીનું ભાષણ.

૧૮૩

આપણી વ્યવહારકુશળતાની ખામી માટે અફસોસ થયા વગર રહેતો નથી. બધાને મંજુર એવું કામ પણ આપણે કરી ન બતાવીએ અને મોટા ભાગને નામંજુર એવા કામનો આગ્રહ કરવામાં શક્તિ ખર્ચી નાખીએ તો તેથી સાર્યકતા શું છે ?

રહેલા, નહાના સર્વમાન્ય સુધારા પાછળ કેપ્ટનો અને સીપાઇઓ યાહોમ કરી જંપલાવે અને એક કિલો સર કર્યા પછી જ ખીજ કિલોને જીતવાની યોજના કરે ત્યારે જ એ 'સેવાકાર્ય' કહેવાય, ત્યારે જ એ કોન્ફરન્સ અને ઠરાવોની સફળતા કહેવાય, અને ત્યારે જ અંતિમ વિચારના સિપાઇઓ પુરાણપ્રેમી જનતાનો આહ, વિશ્વાસ અને આભારની લાગણી ખેંચી શકે કે જે બળથી પછી તેઓ એક પછી એક કડીન સુધારાનો પણ સ્વીકાર કરાવી શકે. લગ્નને લગતા અંતિમ સુધારા કોન્ફરન્સ જેવી પ્રતિનિધિ સંસ્થામાં ઉપસ્થિત કરવા પહેલાં વિદ્યમાન વિષવાઓની સ્થિતિ સુધારવાનાં તથા વિધવા થવાના માર્ગો અંધ કરવાનાં કામો વગર વિલંબે હાથ ધરવાં જોઈએ. નર્સીંગ અથવા ખીમારની યથાયોગ્ય માવજત, શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી બાળ ઉછેર, સ્ત્રી વર્ગને જરૂરી શિક્ષણ આપવાનું કામ, ગામોગામ ફરી સ્ત્રી વર્ગમાં સ્વમાન અને સંસ્કાર પ્રેરવાનું કામ. આ કામો કરતાં વધુ પવિત્ર અને વધુ ઉપયોગી કાર્ય હું શોધી શકતો નથી. વિદ્યમાન વિષવાઓને આ કામ માટે તૈયાર કરવાનું સુવ્યવસ્થિત ખાતું જોલવામાં શા માટે વિલંબ થવો જોઈએ ? જે અકુદરતી કારણોથી એટલે કે આપણી મૂર્ખાઈના કારણથી હજારો સ્ત્રીઓને વિધવાસ્થિતિ પ્રાપ્ત થાય છે તેવાં કારણોને -માળસ, વૃદ્ધ લક્ષ્મીદેવિ આપણા દરેકના ઘરમાંથી સર્વથા બહિષ્કાર કરીને અને આપણા લાગતા વળગતાઓપર આપણું નૈતિક દબાણ ચલાવીને શા માટે આપણે આ પ્રાથમિક સુધારો એક જ વર્ષમાં ન કરી શકીએ ? અને જે આટલું કરવાનાની આપણી ઇચ્છાશક્તિ ન હોય તો નહાના કે મોટા કોઈ જાતના 'ઠરાવો' ખીજઓ પાસે મંજુર કરાવવાનો આગ્રહ પણ શા માટે કરવો ?

લગ્નની જોખમદારીનું અને વીર્યની કિંમતનું ભાન આપણી પ્રજાને બહુ જ ઓછું છે. -લગભગ નથી જ. વીર્યહીન અને પરતંત્ર બની જવા છતાં ય આપણી દરેક વ્યક્તિ માત્ર કામવાસના તૃપ્ત કરવા ખાતર પોતાના અશક્ત પંડપર કુટુંબોને ઉત્પન્ન કરે છે અને તેના પોષણ, રક્ષણ અને સંસ્કરણ માટે લાચાર બને છે. પછી આપણે નિરાધારની દયા ખાવાના ભાષણો ગળતી ફડો કરવા માંડીએ છીએ. આ બધું શું અકુદરતી થતું નથી ? અકુદરતી રીતે શું ખીમારીઓ મટાડી શકાશે ? આપણા વેપારોની દશા જુઓ, આપણી હિંમતની કિંમત કરો, અને પછી કહો કે બે વાર તો શું પણ એક વાર પણ લગ્ન કરવામાં ઘણીખરી વ્યક્તિઓ 'ગુન્હો' કરતી નથી ? યુવકો કે કન્યાઓની, વિધુરો કે વિધવાઓની દયા જાણવી એક વાત છે અને એમને એકવાર કે ફરીફરીને પરણવાનું સહેલું કરી આપવું એ બીજી વાત છે. જીવનને લગતા બધા પ્રશ્નોનો તોડ એકમાત્ર 'દયા' ની દલીલથી કહાડવામાં આપણે થાપ જ ખાઈશું.

હું 'સુધારા' શબ્દથી ડરવાના ના કહું છું. આજનું આવતીકાલમાં પરિવર્તન એજ સુધારો છે. આજના સુધારકો આવતી કાલે પુરાણપ્રેમી મનાશે. એમ ન બને તો દુનિયા ચાલે જ નહિ. પડતર જળ સડે છે, એ તો પુરાણપ્રેમીઓ પણ ક્યાં નથી જાણતા ? અને શું સુધારકોને એ સ્મરણ કરાવવાની જરૂર છે કે એકલા દોડનારની ઝડપ કરતાં

૧૮૪

મી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ખીજાઓને ઉપાડીને દોડનારની ઝડપ સ્વાભાવિક રીતે જ ઓછી હોય ? ધીમી ગોકળગાય અને ઝડપથી સસલા વચ્ચે દોડાયલી શરતમાં ગોકળગાય જીતી હતી. આપણે ઉમ્ર વેગથી અને તે સાથે જ નિયમિત રીતે દોડતા અથો ન બની શકીએ તો કમમાં કમ ધીમી પણ મક્કમ ચાલતી ગોકળગાય તો બનવું જ જોઈશે; તરંગી ઠેકડા મારનાર સસલા બનવાથી સમાજનું કે આપણા પોતાનું કોઈનું હિત નહિ સધાય.

સમાજ શું છે ? પોતાની રક્ષા અને પ્રગતિની ગરજથી પોતા જેવી ગરજવાળા ખીજાઓને એકઠા મેળવી કરાયલું સંગઠન. એનું સૂત્ર હોય એક ખીજા માટે લાગણી અને એક ખીજાને સહાય. જે સમાજ ‘જીવતો’ હશે તેમાં ‘હુ’ અને ‘સહાય’ નાં તત્ત્વો હશેજ. જે સમાજમાં તે તત્ત્વોની ગેરહાજરી હશે અને માત્ર શીકાર ખેલવાની જ વૃત્તિ રાજ કરતી હશે તે સમાજમાં કોઈ સાચો પુરાણપ્રેમી કે સાચો સુધારક રહી શકશે જ નહિ. એવા સમાજમાં જેઓ પોતાને પુરાણપ્રેમી તરીકે ઓળખાવતા હશે તેઓ મુઠ્ઠાં હશે અને જેઓ પોતાને સુધારક તરીકે ઓળખાવતા હશે તેઓ અગભકતો હશે. આટલું જેઓ બરાબર રહ્યે શકશે તેઓ તો સમાજમાં હુ’ અને સહાયનાં તત્ત્વો આમેજ કરવાનું કદાપિ ચૂકશે નહિ. તેઓ વગરવિકાસે સમસ્ત જૈનો વચ્ચે લગ્નવ્યવહારમાં અંતરાયરૂપ પ્રાંતભેદ અને જાતિભેદને તિલાંજલિ આપશે. લોકોને જીવવામાં અકુદરતી આડખીલ કરનાર રીવાજોને નાબુદ કરશે, ખરી દાનતથી મહેનત કરી ઉદરનિર્વાહ કરવાના પ્રયત્ન છતાં અસહ્ય લાચારીમાં આવી પડતા જાતિભાષને ગુમ રીતે ટેકા કરીને પગભર કરવામાં પોતાનું જ ગૌરવ અને પોતાનો જ આનંદ માનશે, ફળવણીનો પ્રચાર સ્ત્રીપુરૂષ બન્ને વર્ગમાં અને દરેક પ્રાંતમાં ઉમ્ર વેગથી કરવાની યોજના અને સાધન ઉભાં કરશે, અને વિધવા વર્ગમાંથી નસોં, સ્ત્રીશિક્ષકો, સ્ત્રી-ડાકરો અને ઉપદેશિકાઓ ઉત્પન્ન કરનારં સુવ્યવસ્થિત ખાતું ખોલવાની પેરવી કરશે. આ કામોમાં કોઈ પ્રમાણિક જૈનનો વિરોધ ન હોય. શું આપણે બધા આટલું કરવા તત્પર છીએ ? શું આજે જ એ કામ કરવાના સોગત લેવા આપણે તૈયાર છીએ ? અને કરવું જ ન હોય તો કમમાં કમ ખોટા દેખાવો પાછળ લોકોના પછસા અને સમયનો ભોગ લેવાનું છોડવા જેટલી ‘પ્રમાણિકતા’ માટે પણ આપણે તૈયાર છીએ કે ? સાધુ હો વા સુધારક હો. એમની મોરલીપર નાચનારાઓ માત્ર પોતાના પગને થકવે છે અને સાર્થકતા કંઈ જ પામતા નથી. તે કરતાં તો લોકોને પોતાની ખુદ્ધિ પ્રમાણે પોતાનું ફોડી લેવાને સ્વતંત્ર રહેવા દેવામાં આવે એજ વધુ પ્રમાણિક છે. પોતાના પગે ચાલતાં પડતાં આથકતાં, વહેલા મોડા પણ તેઓ પોતાનો માર્ગ કાપી શકશે.

વીરપુત્રો ! હું તહમારી પાસે હજાર મુદ્દાનો નિબંધ વાંચવા ખુશી નથી. હું ફક્ત બદલાયા દેશકાળને-નવીન વાતાવરણને સ્પર્શવા માંગું છું. આજના ‘બળતા પ્રતો’થી ભડકીને દૂર ભાગવા કરતાં, એમને ટાળવા કરતાં, એમની ઉપેક્ષા કરવા કરતાં, એમની હયાતી અને એમનું અગત્ય સ્વીકારી મહારા વક્તવ્યમાં એમને પ્રધાનપદ આપવામાં જ પ્રમાણિકતા માનું છું. કુદરતના નિયમો અનુસાર ઉપચાર કરનાર કોઈ તખીબને પૂછો કે કોઈ ખીમાર પોતાના શરીરપર નીકળેલ ગડગુંબડ નાબુદ કરનારો દવા માંગશે તો તે શું કહેશે ? તે કહેશે: ભાઈ ! ગડગુંબડ તો તહમારા લોહીમાં થયેલા વિકારની જાહેર ખબર છે. એ ગુમડાને મલમપટ્ટીથી નાબુદ કરવાથી કાંઈ લોહીનો વિકાર દૂર થવાનો નથી. એ ગુમડાં ન પુટી નીકળ્યાં હોત તો અદર કાંઈ બગડ્યું છે તે વાત જ જાણવામાં ન આવી શકી હોત.

પ્રમુખશ્રીનું ભાષણ.

૧૮૫

અંદરનો બિગડો દૂર કરવામાં આવશે એટલે એની જાહેરાત રૂપ ગડગુંબડની શરીરને જરૂર જ ન રહેવાથી તે આપોઆપ અદૃશ્ય થશે. દીક્ષાનો ઝગડો એવી જાહેર ખબર માત્ર છે. અને જાહેરખબર કુદરતની જરૂરીયાત છે. એ ઝગડો દાખી દેવો શક્ય હોય તો પણ ઈષ્ટ નથી. તાવને મટાડવા અપાતું કવીનાઘન શરીરમાં ઉલટી ખીજ વિકૃતિ કરાવે. ટાઇફોઇડ જેવા બચકર તાવમાં કંઈ જ ઔષધ ન અપાય એવો નિશ્ચય હવે વૈદ્ય શાસ્ત્ર પોતે જાહેર કરવા લાગ્યું છે ! ઉગ્ર રૂપે ફાટી નીકળેલો દીક્ષાનો ઝગડો જાહેર ખબર કરે છે કે લાંબા વખતથી સમાજશરીરમાં વિકાર થવા લાગ્યો હતો પણ તહેને ચાગડથીગડથી ઢાંકી રાખવાની ભૂલ સેવવામાં આવવાથી તે રોગ હવે વધી પડ્યો છે અને બહાર ઉભરાઈ આવ્યો છે. માત્ર આપણા જ ધર્મના નહિ પણ દુનિયાભરના તમામ ધર્મોના ધર્મગુરુઓની બાબતમાં કેટલીક ગંભીર ક્રિયાદો ચોક્કસપણે નજરે જોવામાં આવે છે અને તે પર ઢાંકપીછેડો કરવા ઉપરાંત કેટલાક સ્વાર્થોઓ ઉલટો બચાવ કરતા હતા છે. પરિણામે એ ક્ષેત્રમાં વિકાર જન્મતો જાય તો એમાં તાજુમ થવા જેવું શું છે ? આખી દુનિયાની દયા ખાવા નીકળેલા, સર્વ જીવોને વીતરંગ માર્ગના રસી આ બતાવવાનું મિશન લઈ બેઠેલા, કોષ-માન-માયાનો જગતમાંથી અહિંકાર કરવાનો સતત ઉપદેશ કરનારા, અને માલીકી તથા મમત્વ ભાવનાના ત્યાગરૂપ દીક્ષા પામેલા સાધુવર્ગમાં પોતામાં એક ખીજ પ્રત્યે કલેશ કે નિંદા જોઈ શકતા હોઈએ તો ગૃહસ્થવર્ગમાં પક્ષાપક્ષી, ગાળાગાળી અને મારામારી જોઈને આશ્ચર્ય કેણુ પામશે ? પાલીતાણાનું સંકટ આવી પડ્યું ત્યારે પણ સાધુવર્ગ પોતાનું સમ્મેલન ન કરી શક્યો એ શું આપણે નથી જોયું ? આજે ચોતરફ જાહેર પ્રજામાં આપણી કામની અને ધર્મની હાંસી થાય છે તે છતાં એ હાંસી કરાવનાર કારણોના વિચાર કરવા પુરતી ય સાધુ પરિષદ ભરવાનું તેઓથી બન્યું નથી. ગૃહસ્થવર્ગની કોન્ફરન્સને સાધુ વર્ગની કોઈ બાબતનો ઠરાવ કરવાનો હક્ક નથી એમ કહીને જ સંતોષ ન પકડતાં તેઓ પોતાનું સમ્મેલન કરવાના ય અખાડા કરવાનો આગ્રહ કરે તો એનો અર્થ તો એજ થવા પામે કે સ્વચ્છંદનો જ નિશ્ચય છે. સાધુવર્ગમાં કંઈ રત્નો મોજુદ છે અને જો બધા સંઘાવાના સાધુવર્ગોનું સમ્મેલન થાય તો શાસ્ત્રો, સમાચારીઓ અને પોતાની વિવેકબુદ્ધિ ત્રણેનો મદદથી તેઓ દ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાળ-ભાવનાના ઉપયોગપૂર્વક નિયમો ક્યાં વગર ન જ રહી શકે. એવું નહિ થાય તો, જેમ એક પક્ષને પોતાની મરજી મુજબ વર્તવાની છુટ છે, તેમ ખીજે પણ પોતાની મરજી મુજબ વર્ત્યા જ કરશે એને અટકાવી કોણુ શકશે ? વસ્તુસ્થિતિ જ્યારે અસહ્ય બનશે ત્યારે કાં તો આ કોન્ફરન્સને હસ્તક્ષેપની ફરજ પડશે, કાં તો યુવાન વર્ગ નિરંકુશ બનશે. કાં તો આત્માર્થી સાધુઓ અને એવા શ્રાવકો સમાજથી અલગ થવાનું પસંદ કરશે. ત્રાસની અવધિ થાય ત્યારે રાજ્યકાન્તિ થાય છે, એ વાત રખે કોઈ ભૂલે. જોહુકમીની માત્રા વધી પડે ત્યારે નબળી પ્રજા પણ સંગઠન શીખે એ પણ કોઈ રખે ભૂલે. લોકોમાં ધર્મપ્રેમ જગાડી શાન્તિ, પ્રગતિ અને સંગઠન રચવાને બદલે ધર્મ ઝનુનના હથીઆર વડે સમાજનું સત્યાનાશ કરનારા જે કોઈ હોય તે બધાઓ દેશ-રિપુ ગણાશે અને હિંદના પુનરુત્થાન કાળમાં એમની શી દશા થશે એ કહેવા કોઈ બલિ-બલેતાની જરૂર લાગે જ પડે. જરા સજીવ કરો, લોકોને અસહ્ય સ્થિતિમાં આવવા દો, પોતા પ્રિવાય કોઈ પોતાને બચાવી શકતું નથી એવું બાન ઉગવા દો, પછી ‘ પરગણુ ’ ઓની સ્થિતિ જોજો.

૧૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દીક્ષાનો પ્રશ્ન શું ખરેખર મહાન વિકટ છે કે જેથી એને માટે આટઆટલી લાંબી દલીલોની અને પક્ષને જરૂર પડે ? અજ્ઞાન જનતાની અકલને ચક્કરમાં નાખવાની દાનત ન હોય તો, આ પ્રશ્નને અંગે ઝંઘડો જાગવા જેવું કાંઈ છે જ નહિ. સમાજે ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે કોઈ ઝંઘડા જ થવા ન પામે અને સાધુ કે શ્રાવક કોઈ આપખુદ થવા જ ન પામે એવી કાળજી શાસ્ત્રકારોમાં અવશ્ય હતી, કારણ કે તેઓ મનુષ્ય પ્રકૃતિ ખરાબર જાણતા હતા. એમણે જ ફરમાવ્યું હતું કે સાધુમાત્રે નિરંતર બ્રમણ કરવું અને કોઈ સ્થળ કે વ્યક્તિ માથે 'સંબંધ' જોડવો નહિ. એમણે જ ફરમાવ્યું હતું કે, સાધુ-સાધ્વી શ્રાવક-શ્રાવિકા ચારે શ્રી 'સંધ' નાં અંગ માત્ર ગણાશે અને ચારેને 'સંધ' ની આઠામાં રહેવું જોઈશે. એમણે જ વળી ફરમાવ્યું હતું કે, પૈસો, પાંડિત્ય અને પદ્ધિ કરતાં પવિત્રતાનું સ્થાન ઉંચું ગણાશે. લોકો આટલું જ ખરાબર શિખે અને એ શાસ્ત્રફરમાનો તો અમલ કરવા-કરાવવા કટિબદ્ધ થાય તો દીક્ષાપ્રશ્ન અને બીજા ખારસો પ્રશ્ન આપોઆપ શાન્ત થઈ જાય અને કોન્ફ્રન્સને પોતાની શક્તિઓનો ઉપયોગ સૃજનાત્મક કાર્યમાં જ કરવાની સરળતા થાય.

એક વાત સઘળાએ યાદ રાખવાની જરૂર છે. રાજકાજ અને વ્યાપાર પ્રવૃત્તિથી ધર્મવૃત્તિ જૂદી ચીજ છે. ધર્મપ્રવૃત્તિમાં છુપા આશયો, પેય, કાનુની જાળ, શરમાશરમી મુદ્દા ન જોઈએ. જીવનનાં અન્ય ક્ષેત્રોમાં ધર્મપ્રવાહ વહેવડાવીને ત્યાંની અપવિત્રતા ધોષ નાખવાની અને ક્ષેત્રોને ઉન્નત બનાવવાની ફરજ જે ધર્મને માથે છે તે ધર્મને નામે તે જ ધર્મના ક્ષેત્રમાં વફાનાની બરદાસ ન જ થઈ શકે, જોનો અને અન્ય ધર્મીઓ જ્યારે આ વાતની કાળજી કરતાં થશે ત્યારે ધર્મનો વિજયજ્વળ સઘળાં ક્ષેત્રે ફરકશે અને માનવ-જાતિનું જીવન દૈવી બનવા લાગશે.

ધર્મસાહિત્ય—

ધર્મ એ મનુષ્યજીવનને ઉન્નત બનાવનાર કલા છે અને તેથી ધર્મના સિદ્ધાન્તોને જીવન સાથે લાગુ પાડીને નવું સાહિત્ય રચવાની અને તહેનો બહોળો પ્રચાર થવાની જરૂર પર જેટલો બાર મૂકાય તેટલો ઓછો છે. આ કામ માથે લેનાર વિદ્વાનોમાં તત્ત્વજ્ઞાન, સાયન્સ, સમાજશાસ્ત્ર, માનસશાસ્ત્ર એ સર્વતું જ્ઞાન હોવું જરૂરી છે. બાળકો, યુવાનો અને વૃદ્ધો માટે સ્હડતા ઉત્તરતા ક્રમનાં પુસ્તકો રચાવાં જોઈએ. આવું કાંઈ થવા પામે તો સમાજમાં 'ઝનુન' ને રથાને 'પ્રેમ' અને અધર્મશક્તિને રથાને દેખતી 'શ્રદ્ધા'—જીવતી શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થાય અને પ્રગતિનું કાર્ય સરળ બને. જૈન પત્રકારિત્વને અંગે તો ઘણું કહેવા જેવું છે, પણ દુકંમાં એટલું જ કહીશ કે સમર્થ વિચારક અને મહાન શ્રીમંતના જોડાણ સિવાય એવા એવા જૈન પત્રનો સંભવ જ નથી કે જે પત્ર સમાજનું માનસ પીછાનીને અને પ્રગતિના પંથના રોશનો વિચારીને ખરા ધ્યેય પર સમાજને પહોંચાડવાનું કામ બજાવી શકે. સમાજે ગંદા, સંકુચિત દૃષ્ટિવાળાં, ઉશ્કેરણીભર્યાં પુસ્તકો અને લેખોનો અનાદર કરતાં શિખવું જોઈએ છે.

કાનુની પ્રશ્નો—

મહાશયો ? દરેક સમાજ અને સરકાર પોતાની રક્ષા અને વિકાસ માટે કાનુનો રચે

પ્રમુખશ્રીનું આપણું.

૧૮૭

છે અને ચુસ્તપણે તહેનું પાલન કરે-કરાવે છે. કાનુન અથવા નિયમ વગરનો સમાજ કે સરકાર આંતરિક ગેરવ્યવસ્થા અને બહારથી થતા આક્રમણોનો ભોગ બની નાશ પામે. કાનુન વડે પોતાના સમાજ કે સરકારનું શરીર જેમ જેમ ખીલવટ પામે તેમ તેમ તહેના કાનુન પણ વધારે ઉદાર બનતા જાય.

આપણી આ કોન્ફરન્સને પણ ચોક્કસ બંધારણ અને ચોક્કસ કાનુન છે. હમણાં હમણાં કેટલીક દિશામાંથી અવાજ આવવા લાગ્યો છે કે એ બંધારણ ખામીવાળું છે અને કાનુનો સુધારો માંગે છે. હું કહીશ કે સુધારો ન માંગે તે તો એક માત્ર ‘નિશ્ચય.’ બાકી ‘વ્યવહાર’ માં તો સતત સુધારા થવા જ જોઈએ. પણ આપ જે સુધારા કરો તે સમાજની આજની તાત્કાલિક જરૂરીઆતો, આપણી તથા દેશની પરિસ્થિતિઓ તથા આપણું અંતિમ ધ્યેય: એ સર્વને ધ્યાનમાં લઇને કરજો; શ્રાવકોની રક્ષા અને ઉન્નતિનો કોઈ સવાલ એવો નહિ હોય કે જે માધુ વર્ગ, અન્ય કોમો, દેશ અને સરકાર સાથે પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ સંબંધ ધરાવતો ન હોય, એ વાત ધ્યાનમાં રાખીને કોન્ફરન્સનું કાર્યક્ષેત્ર વિસ્તૃત કરશે તો વાજખી જ કયું ગણાશે.

હમણાં હમણાં પ્રજાકીય ભડતમાં કોમી તત્ત્વનો પ્રવેશ થવા લાગ્યો છે, એ ખરેખર અફસોસજનક છે. એક જૈન તરીકે હું તો એમજ કહું કે હું પ્રારંભમાં, મધ્યમાં તેમજ અંતે ‘જૈન’ છું, અને જૈન છું માટે વ્યક્તિ કરતાં કોમી હિતને પ્રાધાન્ય આપવાની દૃષ્ટિએ જ દરેક નિર્ણય કડં. નહાની કોમોના હિતની દરકારનો દેખાવ કરીને હમણાં હમણાં કેટલાક રાજકારીઓ: સમસ્ત પ્રજાના પ્રોગ્રામને ચુંથી નાખવાની પ્રવૃત્તિ ચલાવી રહ્યા છે એમાં કોઈએ ફસાવું જોઈતું નથી. આપણે સરકારને તેમજ દેશને જાહેર કરીશું કે અમારી કોન્ફરન્સની મોહોરવાળા શબ્દને જ કોમના અવાજ તરીકે માનવો.

સ્વધર્મી બંધુઓ! આપણી કોન્ફરન્સ એ અખીલ હિંદના પ્રેતાગ્રમ મૂર્તિપૂજક જૈનોની પ્રતિનિધિ સંસ્થા છે. આ વર્ગને લાગેવળગે એવી કોઈપણ બાબતની અરજ કે સૂચના કે ભલામણ સરકાર પ્રત્યે કે પ્રજાકીય મહાસભા પ્રત્યે કરવાની જરૂર પડે કે કાંઈ જવાબ આપવાની જરૂર પડે ત્યારે તેમ કરવાનો હક્ક ફક્ત આ પ્રતિનિધિસંસ્થાને જ હોઈ શકે. અને જ્યારે સમસ્ત જૈન કોમને લાગેવળગે એવું પગલું ભરવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય ત્યારે આપણી કોન્ફરન્સ ઓફિસે ખીજ જૈન શીરકાઓની કોન્ફરન્સ ઓફિસો સાથે સહકારપૂર્વક હાથત કરવું જોઈએ.

સખાવતો—

પારસી કોમની માફક આપણી કોમ પણ સખાવતો માટે મશહૂર છે પણ સખાવતોની વ્યવસ્થામાં તે કોમ કરતાં આપણી કોમ ઉતરતી છે. અને તે છતાં પારસી કોમના દૂર દેશ નેતાઓ એમની વ્યવસ્થાને પણ ધણી જ ખામીવાળી કહી પોકાર ઉઠાવે છે, જ્યારે આપણે વધુ ખામીવાળી આપણી વ્યવસ્થા રહામે અક્ષર વટીક કોઈ બોલી ન શકે એમ ઇચ્છીએ છીએ. આથી લાખો રૂપિયાનો દુર્વ્યય થવા પામે અને છતે નાણે ઉપયોગી કામો રખડી પડે એ સ્વાભાવિક છે. હું તો એમજ ઇચ્છું છું કે સઘળી સખાવતો અને ધર્મોદ્ધારો એક જ વગવાળી સુવ્યવસ્થિત કમીટીને રાજખુશીથી સોંપવામાં આવે અને વધુમાં વધુ કાર્ય-સાધક રીતે તહેનો ઉપયોગ થાય એવી યોજના કરવામાં આવે.

૧૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિવિધ મંદિરો પાસે ફાળલ રહેતી મ્હોટી રકમો અને ઘી નિમિત્તે થતી ચાલુ આવકના ઉપયોગ સંબંધમાં ફેટલાક વિવેકને સ્થાન છે. એક મંદિરની ફાળલ રકમ ખીજા મંદિરોની મરામતમાં ખર્ચવાની આનાકાની કરવામાં આપણે મૂળનંતિનો ભંગ કરી બેસીએ. વળી પ્રત્યેક ગામના સંઘે, જે દેવદ્રવ્ય જરૂર પુરતું હોય તો, હવે પછીથી થતી ઘીની બાંધીમાં સાધારણનો ભાગ રાખવાનો દરાવ કરવો વાજબી જ ગણાશે. એથી એ ભાગનાં નાણાંમાંથી સંઘની ઉત્પત્તિનું ધણું કામ બની શકશે.

આપણી સુપ્રસિદ્ધ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીના સંબંધમાં પણ વિચાર કરવો અસ્થાને નહિં ગણાય. આ પેઢી હસ્તક ફેટલાંક તીર્થો અને ખીજાં ખાતાંઓ છે. સઘળાં જૈન તીર્થો આ એકજ સંસ્થાની દેખરેખ તળે મૂકાય અને બાકી સઘળાં ખાતાં કોન્ડરન્સની દેખરેખ તળે મૂકાય એ વ્યવહાર થઈ પડશે. આ સંસ્થાઓનો મરતબો વધે અને લોકોનો સંપૂર્ણ વિશ્વાસ તે તરફ ખેંચાય એટલા માટે એ જરૂરનું છે કે તેમણે હિમાય અને કામકાજનો રિપોર્ટ હરસાલ જાહેરમાં મૂકવો. વહીવટદાર પ્રતિનિધિઓમાં વિવિધ પ્રાન્તોના સુપ્રતિષ્ઠિત નેતાઓને ભેળવવા અને બંધારણ તથા વ્યવસ્થાપદ્ધતિનું અવારનવાર સંશોધન કરતા રહેવું. તીર્થોને લગતા અન્ય સંપ્રદાયો સાથે થતા મતભેદોનો સુલેહભરી રીતે ધરમેળે અંત લાવવાને ઉત્સુક રહેવું. પગારદાર કારભારીઓ, બની શકે ત્યાંસુધી. સ્વધર્મીઓમાંથી જ ભેળવવા પ્રયત્ન કરવો.

અને એવી જ રીતે પ્રત્યેક ગામનાં મંદિરો અને સંસ્થાઓને સુવ્યવસ્થિત ધોરણપર મુકવાની જરૂર છે. આપણે જે આપણાં જ ખાતાંઓ અને પૈસાનો સારામાં સારી રીતે વહીવટ ન કરી શકીએ તો સ્વરાજ્યની આપણી યોગ્યતાની કિંમત કરાતી બેસીએ.

સઘળાં મ્હોટાં ખાતાંઓમાં કામની વહેંચણી હોવી જોઈએ. ફેટલાકો પોતાની પ્રતિષ્ઠા અને લાગવગથી નાણાં ભેળવી આપવાનું કામ બજાવે. નાણાં જાળવવાનું અને હિમાય રાખવાનું ફેટલાકોને સોંપાય, ફેટલાકોને શિર સંસ્થાના ઉદ્દેશો મુજબનાં કામો કરવાનું મુકવામાં આવે, ફેટલાકો તપાસ અને સલાહ માટે નીમવામાં આવે. આમ લાગવગ, ધન, બુદ્ધિ, અનુભવ, અંગત સેવા ઇત્યાદિ તત્વોનો સંયોગ થવાથી ઘણું કામ અને સુવ્યવસ્થિત કામ નીપજતી શકાય, એટલું નહિ પણ ખરી ખોટી શંકા લઈ જવાનું કોઈને માટે શક્ય ન રહે.

આર્થિક બિમારી:—

એક વખત હિંદ સમૃદ્ધ દેશ હતો. એનો વ્યાપાર જગવિખ્યાત હતો. એ વખતે લગભગ તમામ ચીજો આ દેશમાં જ બનતી અને નિર્વાહ ખર્ચ આજથી ઘણો જ ઓછો હતો. આપણે જૈનો વ્યાપારના રાજા હતા. આ સર્વ પરિસ્થિતિઓમાં આપણા દીલ સ્વાભાવિક રીતે જ ભરપૂર અને ઉદાર હતાં. આજે એ બધા સંયોગો પડતાઈ ગયા છે. વ્યાપાર આપણા હાથમાંથી મ્હોટે ભાગે સૂરી ગયો છે. સમસ્ત દેશના વ્યાપારીઓ ચિંતાતુર દિવસો પસાર કરે છે. સરકારે એક રૂપિયાના એક શીલિંગ છ પેન્સનો હુંડીઆમણનો ભાવ રાખ્યો તેથી વ્યાપારીમાત્ર ખળબળા ઉડ્યો છે. આપણા સરાફી ધંધાને પણ આજની સરકારી નીતિ બચકર થઈ પડી છે. આ બંને બાબતમાં સમસ્ત વ્યાપારી વર્ગ સાથે આપણો પણ અવાજ સામેલ છે. સરકારે જાહેર પ્રજાના અવાજને માન આપી રાહત

પ્રમુખશ્રીનું ભાષણ.

૧૮૯

આપની જ નોંધએ, આપણે માટે એ ગર્વનો વિષય છે કે આપણાંમાના એકે વડી ધારા-સભામાં ' હાજી કોસ્ટલ ખીલ ' રજુ કરી આખા દેશના આર્થિક લાભની લડત ઉપાડી છે. આ જાહેર જુરસો પ્રશંસનીય છે. આપણો સમાજ તે ખીલને સમ્પૂર્ણ અનુમોદન આપે છે અને ઇચ્છે છે કે એ લડતને સમ્પૂર્ણ જય મળે.

સર્વાત્ર લાઝ પડેલી આર્થિક બિમારી દૂર કરવા સઘળા લોકોએ મળીને બગીરથ પ્રયત્ન કરવો નોંધએ છે. સ્વદેશી માલ વાપરવા તરફ લોકોએ વધુ લક્ષ રાખવું નોંધએ છે. વેપાર પદ્ધતિમાં આજના જમાનાને બરતા ફેરફાર કરવા નોંધએ છે. દરેક બખરનાં એસોસીએશન કંની પડતાના હાથ પકડવાની યોજના કરવી નોંધએ છે.

વેપારીઓને માટે એ પણ ઉચિત છે કે તેઓ પોતપોતાની કેમના લાયક પુરૂષોને પોતાના ધંધામાં એક યા ખીજ રૂપમાં નોડવા તરફ લક્ષ આપે. વેપારી તેમજ નોકરી-આત હરકોઈ પોતાની આવકનો અમુક દિરસો બેંકારીના ભોગ થઈ પડેલા દેશબંધુઓને પગભર કરવામાં ખર્ચતા રહે એ પણ જરૂર છે.

જાહેર પ્રજા સાથે સહકાર:—

મહાશયો ! કોઈપણ દેશની કોઈપણ એક કોમ પોતાની રક્ષા કે પ્રગતિ છેક જ સ્વ-તાંત્ર રીતે કદાપિ નહિ કરી શકે. સમાજસુધારણા, કેળવણી, વ્યાપાર, રાજકીય કિતો, તાલીમ અને કલા, આરોગ્ય સંરક્ષણ આ સર્વ ખાખતમાં અન્યાન્ય જૈન ફીરકાઓ સાથે જ નહિ પણ સમસ્ત પ્રજા સાથે મળીને જ કામ કરવું નોંધશે. આવો સહકાર સાધવા માટે એક ખીજની ખાસીઅતો, વિચારો, સિદ્ધાન્તો અને ઇતિહાસ જાણવાની અને એક ખીજ તરફ સંહિષ્ણુતા ધરાવતા થવાની જરૂર છે. આરોગ્ય અને તાકાત વધારવા માટે તો આવા સહકારની ખાસ જરૂર છે. કહેવાની બાગ્યેજ જરૂર હોય કે આરોગ્ય અને તાકા-દતી ખાખતમાં આપણી કોમ આજે બધાથી ઉતરતી છે. આપણા ધર્મમાં શ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ વ્યક્તિ તરીકે તીર્થંકરને માન્યા છે, કે જેમનું શરીરબળ દેવોના દેવ ઇંદ્રને પણ લાચાર બનાવી શકે. આપણા ધર્મનો ઉદય કાળ તે અરસામાં હતો કે જ્યારે રાજ્યો અને યોદ્ધાઓ આ ધર્મને સેવતા હતા એ તો ખુદ્દા વાત છે કે દયા શૂરવીરોમાંજ સંભવે. ' કમજોર યુરસા બહુત ' અને ક્ષમા વીરસ્ય ભૂષણમ્ ' એ કહેવતો તો જગજાહેર છે. સાંકડું મન, છૂપા દાવચેય, નિંદા, ઇર્ષ્યા આદિ રોગો નખળા મનુષ્યના હૃદયમાં રહેલાઈથી ઉગી નીકળે છે. એક પૂરો મનુષ્ય ચારે વર્ણનો પ્રતિનિધિ હોવો નોંધએ. તે ' બ્રાહ્મણ ' અથવા નિર્ભળ અને પ્રદાશિત બુદ્ધિવાળો હોવો નોંધએ, ' ક્ષત્રિય ' એટલે રક્ષાના બળવાળો હોવો નોંધએ. ' વૈશ્ય ' અર્થાત વ્યાપારી કુતેહ-વ્યવહાર-વાળો હોવો નોંધએ અને તે સાથે જ ' શૂદ્ર ' એટલે સેવાબુદ્ધિથી જ જીવનારો હોવો નોંધએ. ચારે યોગ્યતા જે પ્રજામાં ખીલવાય તે પ્રજા સ્વતાંત્ર અન્યા સિવાય રહેતી જ નથી. જૈન ધર્મે વ્રત, તપ, નિયમ આદિ જે જે ફરમાવું છે તે સર્વના આશય મનુષ્યની સર્વ શક્તિઓને ખીલવવાનો જ છે. નહિ કે મારી નાખવાનો. આમ હોઈ હું ઇચ્છું છું કે સમસ્ત જૈન કોમ આરોગ્ય અને બળ માટે જરૂરના સઘળા ઇલાજો વગર વિલંબે શોધે અને અમલમાં મૂકે, અંગબળની તાલીમની વ્યવસ્થા કરે, કુસ્તી અને લાડીની હરીફાઈઓ યોજે, આરોગ્યને લગતું જ્ઞાન ફેલાવવા ભાષણો, ' સીનેમા શો ', પ્રદર્શનો આદિ યોજનાઓ કરે. ખુશી થવા જેવું છે કે મુ'બઈની જૈન સેની-

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ટરી એસોસીએશને આ રસ્તે સારી પહેલ કરી છે. એને સહાય આપી એના કાર્યક્ષેત્રને વિસ્તારવાની સગવડ કરી આપવી એ આપણું કર્તવ્ય છે.

જાહેર પ્રજા સાથેના સહકાર પર બોલતાં મ્હને ' શારદા બીલ ' યાદ આવ્યા સિવાય રહેતું નથી. દેશમાંથી બાળલગ્નનો બહિષ્કાર કરનાર એ બીલ છે કે જે સરકારી કાનુન રૂપે અમલમાં આવે તો જૂદી જૂદી કોમોના ધર્મશુદ્ધો અને સુધારકો અને યુવક મંડળો જે અતિ અગત્યનું કાર્ય નથી કરી શક્યા તે કાર્ય જલદી સફલ થાય. શારીરિક, માનસિક અને ચારિત્રવિષયક નિર્જાળતાના પાયારૂપ બાળલગ્નની ખીમારી જૈન, હિંદુ તથા મુસલમાન ત્રણે કોમમાં લાંબાકાળથી ધર કરી રહી છે. તે છતાં કેટલાક સ્વાર્થીઓ આ હિતકારીબીલનો પણ વિરોધ ટૂંકી દેશદ્રોહ કરી રહ્યા છે. આપણે જૈનો એકમતે એ બીલને વધાવીએ છીએ અને ઇચ્છીએ છીએ કે ધર્મના નામનો દુરુપયોગ કરવા દ્વારા જે વિરોધ ખડો કરવામાં આવે છે તે નિષ્ફળ જાય. વસ્તુઃ આલો કાનુન પચાસ વર્ષ પહેલાં સરકારે પોતે કરવો જોઈતો હતો. આપણે ઇચ્છીશું કે તમામ દેશી રજવાડા વગર વિલંબે આ ધારો પસાર કરે.

નેતાઓનો દુઃખદ વિયોગ:—

ગૃહસ્થો ! આપણે છેલ્લા મળ્યા ત્યારપછી આપણી કોમપર કેટલીએ આફતો વર્ષો ગઈ છે, જેમાંની એક કેટલાક નેતાઓના દુઃખદ વિયોગરૂપ છે. શેઠ યુક્તચંદ દેવચંદ ઝવેરી, શેઠ જમનાભાઈ બાયુભાઈ, શેઠ નરોત્તમદાસ ભાણુજી, રામ બદ્રીદાસજીના પુત્ર શ્રી રાજકુમાર-સિંહ, શેઠ દેવકરજી મુળજી, રા. વેણીચંદ સૂરચંદ, રા. સા. તેજુભાઈ કાંવા, જે. પી., શેઠ જોશાભાઈ નરસિંહ, કે જે મહાશયો તેમણે કરેલી વિવિધ સેવાઓથી લોકપ્રિય હતા, તેઓના અવસાનથી આપણી કોમને મ્હોટી ખેડ પડી છે. એમના આત્માને અખંડ શાન્તિ મળે અને એમના પગલે ચાલવાની આપણુ સર્વને શક્તિ મળે.

સંપ અને સેવા:—

સન્નજનો ! હું કહી ગયો તેમ કરવાં જેવાં અતિ અગત્યના કામો તો ઘણાંએ છે, પણ સંપ અને સેવાભાવ વગર એક પણ કાર્ય પાર પડતું અશક્ય છે. કુદત સાધુઓ જ એકમંતે કરે તો આખો સમાજ પુનર્જન્મ પામે. સાધુઓ, વિદ્વાનો, શ્રીમંતો અને સ્વયં-સેવકો એ સર્વનો સહકાર હોય તો આખા દેશનું કલ્યાણ સાધી શકે. સ્વયંસેવકોનાં મંડળો હમણાં હમણાં થવા લાગ્યાં છે તે ખુશી થવા જેવું છે. એમને હું એક જ મંત્ર આપવાની જરૂર જોઈ છું; ' સંયમ ' પૂર્વક અને સેવાના ધ્યેયને યુકાય નહિ એવી રીતે કામ કર્યે જાઓ. શ્રીમંતોને અરજ કરીશ કે દાન કરે તો જોડવાના કામમાં કરજો, તોડવાના નહિ. વિદ્વાનો અને સાધુઓ-એમની પાસેથી તો આપણે ઉદ્યની ચાવી મેળવવાની હોય, એમને ખસારો પણ કરવો પડે એ તો દુઃખનો વિષય ગણાવેા જોઈએ. સ્વર્ગસ્થ રાષ્ટ્રમૂળજી લાલા લજપતરાય જેવી વ્યક્તિઓએ જૈન સમાજથી અલગ થવાનું કેમ પસંદ કર્યું હશે, એ પર ઉંડો વિચાર કરવાનું હું વિદ્વાનો અને સાધુઓને જ સોંપીશ. ઉંડું મનન, વ્યાપક દૃષ્ટિ, ઉદાર ભાવના અને જાહેર જુસ્સાનો જે તેઓ ખપ દરે તો જૈન સૂર્યનો ઉદય હમણાં થવા લાગે, ક્ષણિક અને તાત્કાલિક પ્રાપ્તિઓનો મોહ છોડ્યા સિવાય કોઈ જાતની મહાન સિદ્ધિ સંભવતી નથી. શ્રી શાસનનાયક સર્વને સિદ્ધિની શક્તિ આપે !

પરિષદની બેઠક અને ઠરાવો.

૧૯૧

ત્યારબાદ સખજેકટ કમીટીની નીમણુંક કરવામાં આવી હતી. સાથે આરોગ્યતાનું જે પ્રદર્શન ભરવામાં આવ્યું હતું તે ડોક્ટર પ્રાણજીવનદાસ મેહેતા એમ. ડી. ના હાથે સવારના આઠ વાગે બુદ્ધિ મુકવામાં આવ્યું હતું. જેમાં બધું પ્રાણજીવનદાસને પ્રમુખસ્થાન આપ્યા બાદ તેઓશ્રીએ આરોગ્યતા ઉપર એક મનનીય ભાષણ આપ્યું હતું.

કોનફરન્સના પ્રમુખ સાહેબ શેઠ રત્નજીભાઈનું ભાષણ પુરું થવા બાદ શ્રી વિજયવલ્લભ-સૂરિજીનો પરિષદની ફતેહ ખચ્છનારો સંદેશો શેઠ મોતીલાલ વીરચંદ વાંચી સંભળાવ્યો હતો. ત્યારબાદ પ્રથમ દિવસનું કાર્ય પુરું થયું હતું.

બીજો દિવસ—પ્રથમ મંગળાચરણ થવા બાદ કોનફરન્સનો સં. ૧૯૮૨ થી સં. ૧૯૮૫ સુધીનો રીપોર્ટ શેઠ છાટાલાલ પ્રેમજીભાઈએ દરખાસ્ત સાથે રજુ કર્યો તેને ચી. મગનલાલ શેઠના ટેકાથી પસાર કરવામાં આવ્યો. પરિષદની સહાનુભૂતિ માટે હિંદના જુદા જુદા શહેરોમાંથી આવેલા તારના સંદેશોએ વાંચી સંભળાવવામાં આવ્યા.

ત્યારબાદ જૈન સમાજના જે આગેવાનો અને કોનફરન્સની સહાનુભૂતિ ધરાવનારા ગૃહસ્થો સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે તેને માટે દીલગીરી જાહેર કરવાનો ઠરાવ પસાર કર્યો હતો.

ઠરાવ ૧ લો—ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કેળવણી.

શેઠ વીરચંદ પાનાચંદ શાહે એવો ઠરાવ રજુ કર્યો કે—માનવ જાતિની દરેક પ્રકારની ઉન્નતિનો મુખ્ય પાયો સુસંસ્કારવાળી કેળવણી છે તે માટે—

(ક) દરેક જૈન કન્યા તથા કુમારને ધાર્મિક સંસ્કારનું શિક્ષણ તથા પ્રાથમિક કેળવણી ફરજિયાત આપી છેવટ સુધીની ઉચ્ચ કેળવણી આપવા અને તે અર્થે

(ખ) પાઠશાલાઓ માટે ધાર્મિક પાઠ્યપુસ્તકો અને યુનિવર્સિટીના અધ્યયનને યોગ્ય પ્રાકૃત અને સંસ્કૃત જૈન સાહિત્ય ગ્રંથો તૈયાર કરાવવા, આગમના સૂત્રો ગ્રંથો તથા બીજા પ્રમાણિક ગ્રંથોનો હિંદી વગેરે લોકભાષામાં સંશોધન સાથે અનુવાદ તૈયાર કરાવવા, પ્રાકૃત-માગધી ભાષાનો ઉદ્ધાર કરવા અને પાઠ-શાળાઓ સ્થાપવા,

(ગ) શિષ્યવૃત્તિઓ અને ઈનામો સ્થાપન કરવા,

(ઘ) અનાથ વિદ્યાર્થીગૃહો, પુસ્તકાલયો, વિદ્યાર્થીભુવનો, અભ્યાસગૃહો, ગુરૂકુળો અને કેળવણીની સંસ્થાઓ ખોલવા.

આ કોનફરન્સ અત્યંત આગ્રહપૂર્વક ભલામણ કરે છે, અને આ કોનફરન્સ એજ્યુકેશનબોર્ડને ભલામણ કરે છે કે કોમની કેળવણી સંબંધીની હાલની પરિસ્થિતિનો વિગતવાર આંકડા સાથે અભ્યાસ કર્યા પછી કોમની હાલની કેળવણીની જરૂરીઆતો પુરી પડે અને અન્ય કોમોની સાથે સરખામણીમાં જૈન કોમ કેળવણીમાં વધુ પ્રગતિ કરી શકે તેવું એક પાંચ વર્ષનું પ્રોગ્રામ છ માસમાં ઘડવું અને તે પ્રોગ્રામને અમલમાં મુકવાના દરેક પ્રયાસો કરવા અને તેનો રિપોર્ટ કોનફરન્સની આવતી બેઠક વખતે રજુ કરવો. ઉપરના ઠરાવને બાળુ કીર્તિપ્રસાદજી, શેઠ બાબુલાલ પાનાચંદ, કચ્છી બેન રાણુબાઈ, મારવાડી બાળા સુંદરબાઈના વધુ ટેકા સાથે સર્વાનુમત પસાર થયો હતો.

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઠરાવ ૨—હાજી ખીલને ટેકો.

પ્રમુખ સાહેબે નીચલો ઠરાવ રજુ કર્યો હતો :—મહારાષ્ટ્ર તરફથી ચુંટી પડી ધારાસભામાં મોકલવામાં આવેલા આપણા જૈનજંઘુ શ્રીયુત્ સારાભાઈ નેમચંદ હાજી બેરીસ્ટર તરફથી હિંદી વ્યાપાર અને દેશી વહાણવટાનાં ઉદ્યોગની ઉન્નતિ અર્થે કોસ્ટલ રિઝર્વેશન ખીલ (હિંદીકાંઠાના વ્યાપારને લગતું ખીલ) વરિષ્ઠ ધારાસભામાં રજુ થયું છે, તેને આ કોન્ફરન્સ સંપૂર્ણ સહમત છે અને આ ખીલ દેશ હીતને અનુલક્ષી મંજૂર કરવા એસેમ્બલીના સભાસદોને તથા નામદાર હિંદીસરકારને આગ્રહપૂર્વક ભલામણ કરે છે.

મત લેવાતાં ઉપલો ઠરાવ પસાર થયો હતો.

ઠરાવ ૩—શારદા એક્ટ.

પ્રમુખપદેથી નીચલો ઠરાવ રજુ થયો હતો—બાળલગ્ન પ્રત્યે આ કોન્ફરન્સે મૂળથી જ વિરોધ દર્શાવ્યો છે અને તેથી આવા લગ્નો અટકાવવા માટે શ્રીયુત્ હરવિલાસજી શારદાએ જે કાયદો વરિષ્ઠ ધારાસભામાં પસાર કરાવ્યો છે તેને આ કોન્ફરન્સ વધાવે છે, તેટલા માટે શ્રીયુત્ શારદાજીને ધન્યવાદ આપે છે ને દેશી સંસ્થાનો આવો કાયદો પોતાના રાજ્યમાં જલ્દીથી કરી અમલમાં મૂકે એમ આ કોન્ફરન્સ તેમને ભલામણ કરે છે.

મત લેવામાં ઉપલો ઠરાવ પણ પસાર થયો હતો.

ઠરાવ ૪—જૈન બેંક.

પ્રમુખપદેથી નીચલો ઠરાવ રજુ થયો હતો—જૈનોમાં બેંકારી વધી છે. વેપાર ધંધાઓ માટે ભાગે પડી ભાંગ્યા છે ને તદ્દન પડી ભાંગવાના સંભવ વધતા જાય છે. નાણાંની સગવડતાના અભાવે જૈનો આગળ આવી શકતા નથી તો તેના નિવારણનો એક ઉત્તમ ઉપાય જૈન બેંક જેવું બાતું છે અને સાર્વજનિક ખાતાઓનાં નાણાં સામાન્યે સરકારી બેંકા કે સિકયોરીટીમાં રોકાય છે તો જૈનોને આશ્રય ને સહાય આપવા રૂપે જૈનબેંક દ્વારા તેનો વિશેષ સદુપયોગ થઈ શકે એમ આ કોન્ફરન્સ માને છે. આવી જૈનબેંકને વ્યવહારૂ રૂપમાં મુકવા માટે એક યોજના ઘડી કાઢવા નીચેના ગૃહસ્થોની એક કમીટી વધારાની સત્તા સાથે નીમવામાં આવે છે.

શેઠ અમૃતલાલ કાળીદાસ અમદાવાદ, શેઠ સારાભાઈ નેમચંદ હાજી મુંબઈ, શેઠ રવજી સોજપાર મુંબઈ, શેઠ શાંતિદાસ આશકરજી મુંબઈ, શેઠ નગીનદાસ જગજીવનદાસ શાહ મુંબઈ, શેઠ ચતુરભાઈ ખીતાબજી શાહ સાંગલી, શેઠ અંબાલાલ સારાભાઈ અમદાવાદ, શેઠ દલીચંદ વીરચંદ સુરત, શેઠ દોલતચંદ અમીચંદજી મુંબઈ અને શેઠ બાળુલાલ નાનચંદ પુના.

આ કમીટી કોન્ફરન્સના સેક્રેટરીઓ બોલાવશે અને તે કમીટી પોતાનો

પરિષદની બેઠક અને ઠરાવો.

૧૯૩

રિપોર્ટ એક વર્ષ સુધીમાં ઘડશે અને તે પરના સ્ટેન્ડીંગ કમીટીના અભિપ્રાયો લઈ સેક્રેટરીઓ આવતી બેઠકમાં રજુ કરશે.

મત લેવાતાં ઉપલો ઠરાવ પસાર થયો હતો.

ઠરાવ ૫ મો—શુદ્ધિ અને સંગઠન.

શ્રી કુંદનમલ શ્રીરોહીઆએ એવો ઠરાવ રજુ કર્યો કે, સમસ્ત જૈન કોમની ઉન્નતિને માટે જૈન કોમના ત્રણે પ્રીરકાઓમાં પ્રેમવૃદ્ધિ કરી સંઘટના કરવી જરૂરી છે એ હેતુથી ત્રણે પ્રીરકાના આગેવાનોની સભા થાય તો તેમાં સહયોગ આપવા આ કોન્ફરન્સ તૈયાર છે. જૈનોના જુદા જુદા પ્રીરકાની ધાર્મિક જુદી જુદી માન્યતામાં બળાતકારે દબાવગીરી ન કરવી ઘટે એ આ કોન્ફરન્સની ભલામણ છે. અને સ્વેચ્છાપૂર્વક જૈન ધર્મ સ્વીકારનારને જૈન તરીકે ચહુ કરવા તેમજ સ્વામીવત્સલ નવકારસી જેવા જમણમાં તેમને ભાગ લેવાની છૂટ આપવા આ કોન્ફરન્સ ભલામણ કરે છે. સાથે આ કોન્ફરન્સનો આ અભિપ્રાય છે કે જે જૈન ધર્મ પાળતી જ્ઞાતીઓને પાલીતાણુની શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢી તરફથી તથા બીજે સ્થળોએ થતી નવકારસીમાં બકાત રાખવામાં આવે છે તે યોગ્ય નથી તો તેવી રીતે બકાત હવે પછી ન રાખવા શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢીને તથા સર્વે સ્થળના સંઘોને આચરુપૂર્વક બાર દર્શને ભલામણ કરે છે. ઉપરના ઠરાવને પંડીત લાલને, શા. વીરચંદ શીરચંદ અને શ્રી પોપટલાલ શાહે વધુ ટેકો આપ્યા બાદ સર્વાનુમતે ઠરાવ પસાર થયો હતા.

ઠરાવ ૬ ઠો—સાર્વજનિક ધર્માદા ખાતાઓની વ્યવસ્થા—

શેઠ મહાસુખભાઈ ચુનીલાલે એવો ઠરાવ રજુ કર્યો કે દરેક સાર્વજનિક સંસ્થા તેમજ ધર્માદા ખાતાઓનો વહીવટ સુવ્યવસ્થા માગે છે, તેથી એ જરૂરનું છે કે તેનાં નાણાં સાચવવા માટે ટ્રસ્ટીઓ નીમવા અને તેની વ્યવસ્થા કરવા માટે વ્યવસ્થાપક સમિતિ નીમવી. ટ્રસ્ટીઓએ નાણાં પોતાને ત્યાં ન રાખતાં સદ્ગર જામિનગીરીમાં રાખવા ઘટે અને વ્યવસ્થાપક સમિતિએ કરેલી વ્યવસ્થાનો હિસાબ બરાબર રાખી તેને દર વરસે ઓડીટ કરાવી પ્રસિદ્ધ કરવો ઘટે. એમ આ કોન્ફરન્સનો ખાસ અભિપ્રાય છે, કે જેમ થતાં વહિવટદારો અને ટ્રસ્ટીઓ ઉપર થતા આક્ષેપો દૂર થશે અને ચોક્કસ વહિવટની લોકોમાં શ્રદ્ધા બેસશે. તે દરખાસ્તને શેઠ મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ તથા શેઠ મોહનલાલ ડી. ચોકસીએ વધુ ટેકો આપતાં સર્વાનુમતે પસાર થયો હતો.

ઠરાવ સાતમો—ઐતિહાસિક સાધનોનો ઉદ્ધાર—

શેઠ મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈએ એવો ઠરાવ રજુ કર્યો હતો કે જૈનોની પ્રાચીન સ્થિતિ મહાન પૂર્વજો અને તેમના સાહિત્ય સ્થાપત્ય આદિ પ્રત્યે જાણે વગેરેનો ઇતિહાસ સમાજ પાસે યથાર્થ સ્વરૂપે સીલ-સીલાળંધ મૂકી શકાય

૧૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તેટલા માટે ઐતિહાસિક સાધનો જેવા કે શિલાલેખો, ધાતુપ્રતિમા લેખો, નકશા અને દરેક સ્થળના ગ્રંથ ભંડારોમાં રહેલ ગ્રંથો આદિ સુરક્ષિત રાખવાની અને પ્રાસન્ન કરવાની જરૂર છે એમ આ કેન્ડ્રન્સનો ચોક્કસ મત છે અને તેથી ખાસ ભલામણ કરે છે કે:—

(ક) સર્વ લેખોને ઉત્તરવી પુસ્તકાકારે પ્રસિદ્ધ કરવા, કરાવવા.

(ખ) ગ્રંથ ભંડારોની ટીપ, ઐતિહાસિક સ્થળો અને સાધનોની શોધખોળ કરવી અને કરાવવી.

(ગ) ગ્રંથભંડારોને દેશના જૈન વસ્તીવાળા મોટા મોટા શહેરોમાં એકત્ર કરીને ‘કયુરેટર’ આદિના પ્રબન્ધવાળા ‘ફાયરબુક્’ એક મકાનમાં રાખવા જોઈએ કે જેથી આખા દેશમાં કોઈપણ અભ્યાસીને—પ્રત પ્રકાશકને અમુક શરતે કોઈપણ કૃતિ મળી શકે તથા તેજ પ્રમાણે.—

(ઘ) ઉપયોગી, ઐતિહાસિક બાણવા યોગ્ય વસ્તુઓનો સંગ્રહ એક ‘મ્યુઝીયમ’ના આકારમાં સારા મકાનમાં કરવો. તેને શેઠ મૂળચંદ આશારામ અમદાવાદવાળા ઝવરીએ વધુ ટેકો આપતાં સવાનુમતે ઠરાવ થયો હતો.

ઠરાવ આઠમો—હુંડીનો દર—

લલ્લુભાઈ કરમચંદ શાહે એવી દરખાસ્ત રજુ કરી હતી કે જૈન કોમ એ વ્યાપારી કોમ હોવાથી શ્રી જૈન સ્વેતામ્બર કેન્ડ્રન્સની જેઠક એવો અભિપ્રાય ધરાવે છે કે ૧ શીર્ડીંગ ૬ પેન્સની હુંડીના દરે હિંદના વ્યાપાર ઉદ્યોગ અને ખેતી ઉપર ઘણી માઠી અસર ઉત્પન્ન કરી છે. તેની સાથે સરકારી ટ્રેઝરી ખીલો વેચાણથી નાણા ખેંચવાની પદ્ધતિ અને ચાંદીના ઓછામાં ઓછા ભાવના વેચાણથી દેશની ખરબાહી થતી બાબ છે તેથી આ કેન્ડ્રન્સ નામદાર વાઇસરોય અને હીંદી સરકારને આગ્રહપૂર્વક ભલામણ કરે છે કે વીલાયતની હુંડીનો દર વીના વીલંબે ૧-૪ પેન્સનો નક્કી કરવો અને ઉંચા વ્યાજના દરવાળા ટ્રેઝરી ખીલથી નાણાં ખેંચવાની અને ચાંદીના વેચાણની ચાલુ નુકશાનકારક પદ્ધતિ બંધ કરવી. ઉપરની દરખાસ્તને શેઠ મગનલાલ મુળચંદ શાહના વધુ ટેકા સાથે સર્વાનુમતે પસાર કરવામાં આવી.

ઠરાવ નવમો—બેંક વહીવટ—

પ્રમુખપદેથી એવો ઠરાવ રજુ થયો હતો કે આ દેશમાં નાણાંની સગવડોની પણ ખામી છે અને તે દૂર કરવા ઇન્ડિયન મરચન્ટસ એમ્બર તથા ખીજા વેપારી મંડળોએ ઇમ્પીરીયલ અગર સ્ટેટ બેંકની શાખાઓનો વહીવટ શરૂ કરીને ગેર ટીડ એજન્ટ તરીકે સોંપી દેવા અને તે પદ્ધતી અખત્યાર કરવા જે ભલામણો કરી છે તેને આ કેન્ડ્રન્સ સંપૂર્ણ ટેકો આપે છે. મત લેવાતાં ઠરાવ પસાર થયો હતો.

ઠરાવ દશમો—શારીરિક વિકાસ—

ડોક્ટર પુનસી મહશરીએ એવો ઠરાવ રજુ કર્યો હતો કે હાલમાં અન્ય

પરિષદની બેઠક અને ઠરાવો.

૧૯૫

કોમો તરફથી જૈનોના ધાર્મિક ઉત્સવ પ્રસંગે રથયાત્રાઓ અને ધાર્મિક સ્થાનો ઉપર અનેક હુમલાઓ થાય છે તે જોતાં; તેમજ જૈનોમાં મરણ પ્રમાણ અસાધારણ વધતું જાય છે અને શારીરિક નબળાઈ વધતી જાય છે તે જોતાં શારીરિક કેળવણી મેળવવાના સાધનો એટલે વ્યાયામશાળાઓ અને અખાડાઓ શારીરિક સ્થિતિ સુધરે તે માટે સુખાકારી સ્થળોએ આરોગ્ય ગૃહો અને સ્થળે સ્થળે દવાખાનાંઓ અને મોટાં શહેરોમાં સસ્તા ભાડાની ચાલીઓ ઉભી કરવાની જરૂરીયાત આ કોન્ફરન્સ સ્વીકારે છે. તેને ડોક્ટર ચીમનલાલ શાહ તથા વાડીલાલ મગનલાલ વૈદના અને મી. ઉમેદચંદ બરોડીયાના ટેકા સાથે સર્વાનુમતે ઠરાવ પસાર થયો હતો. તે પછી ત્રીજા દિવસ ઉપર બેઠક મુલતવી રહી હતી.

ત્રીજો દિવસ—તા. ૧૦-૨-૧૯૩૦ માહ વદી ૧૨ સોમવાર આજે બપોરે દોઢ વાગે પરિષદ મળી હતી. પ્રથમ બાળાઓએ સંગીત કર્યા બાદ કાર્ય શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું.

ઠરાવ ૧૧ મો—જૈન વસ્તી ગણતરી—

પ્રમુખસ્થાનેથી નીચલો ઠરાવ રજુ થતાં તે સર્વાનુમતે પસાર થયો હતો.

જૈન કોમ એ હીંદુ કોમનો એક અગત્યનો ભાગ હોવાથી તેમજ દેશની અગ્રગણ્ય વ્યાપારી કોમ હોવાથી સરકારી અને મ્યુનીસીપાલ ખાતાઓ તરફથી જે આંકડાઓ વળતો વળત બહાર પાડવામાં આવે છે તેમાં નીચેની પદ્ધતિથી અખત્યાર કરી ઘટતો ફેરફાર અમલમાં મુકવો જરૂરી છે. એવો દ્રઢ અભિપ્રાય કોન્ફરન્સ ધરાવે છે અને તેટલા માટે સૂચવે છે કે,

(ક) વસ્તીની ગણતરી વળતે તૈયાર કરવામાં આવતાં વસ્તીપત્રકોમાં જૈનોની વસ્તીની સંખ્યાના આંકડા જુદા પાડવા.

(ખ) મ્યુનીસીપાલિટીના રજીસ્ટરોમાં જૈનોનાં જનમ અને મરણ વગેરેની સંખ્યા અને પ્રમાણને લગતા આંકડા જુદા દર્શાવવા.

(ગ) સરકારી કેળવણી ખાતા તરફથી કેળવણીને લગતા આંકડાઓમાં કેળવણી લેતા જૈન વિદ્યાર્થીઓ અને કન્યાઓના આંકડાની નોંધ જુદી રાખવી.

(ઘ) ચુંટણીને લગતા મતદારોના લીષ્ટમાં જૈન મતદારોનાં નામો હિંદુ મતદારો સાથે જ એકત્ર વિભાગમાં દાખલ કરવા.

ઠરાવ ૧૨ મો—હેક્કન એગ્રીકલ્ચરિસ્ટ રીલીફ એક્ટ—

શ્રી મકનજી જુઠાભાઈ મહેતાએ નીચલો ઠરાવ રજુ કર્યો હતો.

ખેડુતોનો સંરક્ષણ માટે ઘડાયેલો હેક્કન એગ્રીકલ્ચરિસ્ટ રીલીફ એક્ટ નામનો કાયદો જે હેતુ પાર પાડવા માટે ઘડી કાઢવામાં આવેલ છે તે હેતુઓ પાર પાડવાને બદલે તે ખેડુતો અને વ્યાપારીઓના હિતને નુકશાનકારક નીવડ્યો છે. તેથી આ કોન્ફરન્સ સદરહુ કાયદો રદ કરવા નામદાર મુખ્ય સરકારને આગ્રહ પૂર્વક

૧૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભલામણ કરે છે. ઉપરના ઠરાવને શેઠ મોતીલાલ વીરચંદે વધુ ટેકો આપ્યા બાદ સવાનુમતે પસાર થયો હતો.

ઠરાવ ૧૩ મો—જૈન ચેઅર—

પ્રમુખસ્થાનેથી નીચલો ઠરાવ રજુ થતાં તે ઠરાવ પસાર થયો હતો.

ખનારસ હિંદુ યુનિવર્સિટીમાં જૈન ચેઅર સ્થાપવા માટે કલકત્તાની બેઠક વખતે થયેલ ઠરાવ તથા સ્ટેન્ડીંગ કમીટીએ નીમેલી પેટા કમીટીઓના રિપોર્ટ અને સદર્જુ યુનિવર્સિટી સાથે થયેલ પત્રવ્યવહાર વિગેરે ધ્યાનમાં લઈ આ કોન્ફરન્સ ઠરાવે છે કે નિશ્ચિત થયેલી શરતો પ્રમાણે સદર્જુ યુનિવર્સિટીમાં જૈન ચેઅર સ્થાપવા માટે ગોઠવણ કરવી અને એકત્રિત થયેલ ફંડમાંથી રૂ. ૪૦૦૦૦) સદર્જુ યુનિવર્સિટીના સત્તાવાળાઓને સોંપવા.

ઠરાવ ૧૪ મો—સુકૃત બંડાર ફંડ—

શ્રી છોટાલાલ પ્રેમજીભાઈએ નીચલો ઠરાવ રજુ કર્યો હતો.

આ કોન્ફરન્સ એવો દૃઢ અભિપ્રાય ધરાવે છે કે “શ્રી સુકૃત બંડાર ફંડ” ઉપર સમાજની દરેક જાતની કેળવણી અને અન્ય ખાતાઓનો આધાર છે અને તેથી દરેક જૈન બંધુ અને જોડેનને આચડુપૂર્વક ભલામણ કરે છે કે દરેકે ઓછામાં ઓછા વાર્ષિક ચાર આનાનો ફાળો પ્રતિવર્ષ સંસ્થાની ઓફીસમાં મોકલી આપવો.

અત્યાર સુધી જે જે ગામ અને શહેરના શ્રીસંઘોએ પોતાનો ફાળો આપ્યો છે તેમને ધન્યવાદ આપે છે અને સમાજને પ્રતિવર્ષ પોતાનો ફાળો આપવા આગ્રહ કરે છે. ઉપરની દરખાસ્તને શેઠ બાળુલાલ નાનચંદ અને શેઠ ગુલાચંદજી ઢઠ્ઠાના વધુ ટેકો સાથે સવાનુમતે પસાર કરવામાં આવી.

ઠરાવ ૧૫ મો—પ્રચારકાર્ય—

પ્રમુખસ્થાનેથી નીચલો ઠરાવ રજુ થતા તે પસાર થયો હતો.

કોન્ફરન્સના ઠરાવોને અમલમાં મુકવા તથા તેનું સર્વ જાતનું પ્રચારકાર્ય કરવા માટે આ કોન્ફરન્સ નીચેના સભ્યોની સંખ્યા વધારવાની સાથે એક પ્રચારકાર્ય સમીતિ નીમે છે. આ સમીતિ રેગીડેન્ટ જનરલ સેક્રેટરીઓની સલાહથી કામ કરશે. અને દરેક પોતાનાં કાર્ય, મુશ્કેલી અને તેના ઉપાયનો રિપોર્ટ દર વર્ષે કરશે.

બાળુ કીર્તિપ્રસાદજી જૈન, ગુજરાનવાલા (પંજાબ), શેઠ પોપટલાલ રામચંદ શાહ, પુના (મહારાષ્ટ્ર) ખાનદેશ, શેઠ હીરાચંદ કુબેરચંદ, (દ. મહારાષ્ટ્ર) શેઠ ચંદનમલ નાગોરી, છોટી સાદહી (માળવા-મેવાડ). શેઠ મુળચંદ આશારામ વૈરાટી, અમદાવાદ (ગુજરાત), શેઠ નવલકુમારસિંહ નવલખા, અજીમગંજ (બંગાળ) શેઠ મણીલાલ કોઠારી, અમદાવાદ, (કાઠીયાવાડ) શેઠ મણીલાલ

પરિષદની બેઠક અને ઠરાવો.

૧૯૭

ખુશાલચંદ પાલણપુર, પંડિત આણંદજી (કચ્છ) શેઠ કેસરીચંદ જુહારમલ કોસેલાવ (મારવાડ) અને પંડિત લાલન.

ઠરાવ ૧૬ મો—હાનિકારક પ્રથાઓ.

શ્રી મહાસુખભાઈ ચુનીલાલે નીચલો ઠરાવ રજુ કર્યો હતો—

અનેક હાનિકારક પ્રથાઓ કોમનું જીવન ચુસી રહી છે તેથી તે દૂર કરવા તેમજ ફેરવવા માટે જોશપૂર્વક કામ કરવાની જરૂર છે અને તેમાં ખાસ કરી નીચેની બાબતપર કોમનું ખાસ લક્ષ ખેંચવામાં આવે છે કે દરેક ન્યાત તથા સાથે પોતપોતામાં તેનો અમલ કરવા યોગ્ય પ્રયત્નો આદરશે.

(૧) પુત્રોને અઠાર વર્ષની ઉંમર નીચે અને પુત્રીને ચૌદઃ વર્ષની ઉંમર નીચે પરણાવવાં નહિં. આથી ઓછી ઉંમરના લગ્નોમાં ભાગ ન લેવો.

(૨) ૫૦ વર્ષ પુરાં થયાં હોય એવા કોઈપણ ગૃહસ્થે લગ્ન કરવું નહિ.

(૩) એક ઉપર બીજી સ્ત્રી કરવા સામે પ્રતિબંધ હોવો જોઈએ.

(૪) મરણ તેમજ સીમંત પાછળ થતાં જમણો બંધ કરવાં, અને લગ્નાદિ નાતવરા તથા ફરજિયાત તેમજ નકામા ખર્ચો બંધ અગર ઓછા કરવા.

(૫) કન્યાવિક્રય કે વરવિક્રયની પ્રથા બંધ કરવી અને લગ્નાદિ પ્રસંગે વેશ્યાના નાચ ન કરાવવા. તે દરખાસ્તને શ્રીમતી શુલાબજહેન, બહાલીબહેન વગેરેના વધુ ટેકા સાથે પીસ્તાળીશ વર્ષના પુરૂષને પરણવાની હદ સુકરર થતાં સર્વાનુમતે આ ઠરાવ પસાર થયો હતો.

ઠરાવ ૧૭ મો કોન્ફરન્સ બંધારણુ:—મી. મગનલાલ સુળચંદ શાહની દરખાસ્ત અને મી. મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયાનો ટેકો મી. પરમાણંદદાસ કુંવરજીના સુધારા સાથે ૩ ની બહુમતી જે ઠરાવ લેવાતો તે ઝાઝા મતે લેવાનો ઠરાવ બંધારણુની બાબત સુધારો કરવા સાથે પસાર થયો હતો અને એલ ઇંડીયા સ્ટેડીંગ કમીટીના નામો રજુ કરવામાં આવ્યા હતા.

આદ્ય પ્રમુખસ્થાનેથી નીચલા ઠરાવો રજુ થતાં તે પરીષદે બહાલ રાખ્યા હતા.

આર્થિક પરિસ્થિતિની તપાસ.

જૈન કોમમાં બેકારી વધતી જાય છે, ધંધા રોજગાર અને વેપાર ઉદ્યોગમાં આપણી કોમનું સ્થાન કમતી થતું જાય છે. સમાજમાં અનેક બંધુઓ અને બહેનો નિરાશ્રીત અને અસહાય્ય દશા ભોગવી રહ્યા છે, વગેરે બાબતોમાં અને સમગ્ર રીતે આપણે સમાજની આર્થિક પરિસ્થિતિની તપાસ કરવાની જરૂરીયાત જુએ છે અને તે માટે એક તપાસ કમીશનની નિમણૂક કરવા માટે યોગ્ય પ્રબંધ કરવા તથા કમીશનનો રિપોર્ટ તૈયાર થયાથી સમાજની જાણ માટે પ્રસિદ્ધ કરવા અને તે અંગે ઘટતા ઉપાયો યોજવા આ કોન્ફરન્સની એલ ઇંડીયા સ્ટેન્ડીંગ કમીટીને સત્તા આપવામાં આવે છે.

૧૯૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

દેશ અને સમાજોદ્ધાર.

ભારત દેશના ઉદ્ધારમાં જ જૈન સમાજનો ઉદ્ધાર ઓતપ્રોત સમાયેલો છે, તેથી ભારતના ઉદ્ધારના કાર્ય માટે જે જે શુભ પ્રબલકીય ચળવળો અને પ્રવૃત્તિઓ છે તેમાં સક્રિય ભાગ લેવો જૈનો માટે આવશ્યક છે એમ આ કોન્ફરન્સ માને છે અને આપણા દેશની ઉન્નતિનો એક મુખ્ય માર્ગ સ્વદેશી વસ્તુઓનો ઉપયોગ છે તો આપણે ત્યાં તેમજ આપણા દરેક જાહેર સ્થાનોમાં અને તેટલી સ્વદેશી વસ્તુઓ વાપરવી તેમાં સ્વદેશી કાપડ અને વિશેષ કરી હાથ સુતરની અને હાથ-વણાટની ખાદી વાપરવા આ કોન્ફરન્સ આગ્રહપૂર્વક ભલામણ કરે છે.

દીક્ષા.

દીક્ષા સંબંધી આ કોન્ફરન્સનો એવો અભિપ્રાય છે કે દીક્ષા લેનારને તેનાં માતાપિતા આદિ અંગત સગાંઓ તથા જે સ્થળે દીક્ષા આપવાની હોય ત્યાંના શ્રી સંઘની સંમતિથી યોગ્ય જાહેરાત પછી દીક્ષા આપવી.

ત્યારબાદ પ્રમુખશ્રીનો આભાર શેઠ બાલચંદ્રજીની દરખાસ્ત અને પુના-વાળા શેઠ બાબુલાલ ન્યાલચંદના ટેકા સાથે માનવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ પ્રમુખશ્રીએ ઉપસંહાર કર્યો હતો, પછી શેઠ ગુલાબચંદજી ઢઢાએ સ્વાગત મંડળનો આભાર માન્યો હતો. છેવટે પરમાત્માની જય બોલાવી તેરમી જૈન શ્વેતાંબર પરિષદના સંમેલનનું કાર્ય પૂરું થયું હતું.

x x x

તા. ૧૧-૨-૩૦ : મંગળવારના રોજ કોન્ફરન્સના મંડપમાં શેઠ મુળચંદ જ્યોતીરામના પ્રમુખપણા નીચે શ્રી મહારાષ્ટ્ર જૈન પ્રાંતિક પરિષદની બેઠક મળી હતી; જેમાં સમાજ સુધારણાને લગતા ઠરાવો થયા હતા. શેઠ રવજી-ભાઈ સોજપાર તથા શેઠ લલ્લુભાઈ કરમચંદ વગેરેએ પણ વિવેચનો કર્યા હતા.

જૈન મહિલા પાર્ષદ—કોન્ફરન્સના અધિવેશન સાથે તા. ૬-૨-૩૦ રોજ રાત્રે કોન્ફરન્સના મંડપમાં શ્રીમતી ગુલાબજીએ મકનજી મહેતા ૧૨ પ્રમુખપણા નીચે જૈન મહિલા પરિષદ મળી હતી. અને જહેનોએ વિવેચ મેક કર્યા હતા.

મારવાડી જૈન સંમેલન—મહારાષ્ટ્રમાં વસતા મારવાડી જૈન લોકો ઓની વ્યવહારિક સુધારણા માટે તા. ૭ મીના રોજ કોન્ફરન્સના મંડપમાં શેઠ કુંદનમલજી સૌભાગ્યમલજી શ્રીરાદીયા બી. એ. એલ. બી.ના પ્રમુખપણા નીચે મળ્યું હતું. કેળવણી વગેરે ઉપર વિવેચનો થયા હતા. એ રીતે તેરમી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ સાથે જુનેરમાં અંતર્ગત ઉપરોક્ત ત્રણ સંમેલનો થયા હતા તે જ જૈન સમાજની જાગૃતિ સૂચવે છે.

વ્યાપારી વર્ગને ઉપયોગી પુસ્તકો.

માસ્તર પોપટલાલ સાકંભચંદ્ર પ્રકાશિત જ્યોતિષનાં એ ઉપયોગી ગ્રંથો.

ક જેની કિંમતમાં સારો ઘટાડો કર્યો છે.

૧ વર્ષ પ્રબોધ અને અષ્ટાંગ નિમિત્ત—કિં. રૂ. ૮) હતી તેના રૂ. ૫-૦-૦

૨ અષ્ટાંગ નિમિત્ત અને દિવ્યજ્ઞાન કિં. રૂ. ૪) હતી તેના રૂ. ૨-૮-૦

સિવાય જ્યોતિષના બીજા ગ્રંથો.

૧ વિવેક વિલાસ કિં. ૨-૮-૦ ૨ ભદ્રબાહુ સંહિતા ૨-૦-૦ નારાયણ જૈન જ્યોતિષ ૨-૦-૦ શીલીકમાં જુજ નકલ છે. માટે તુરત મંગાવી લેશો—

જૈન સસ્તી વાંચનમાળા—રાધનપુરી બજાર ભાવનગર.

ખાસ પાઠશાળાઓ માટે—

મોટા અક્ષર, શુદ્ધ છપાઇ, સારા કાગળ અને પાકું બાઇડીંગ છતાં કિંમતમાં ઘણા સસ્તા હોવાથી ગુજરાત-કાઠીયાવાડની શાળાઓમાં તેજ મંગાવાય છે.

થોડી થોડી નકલો મંગાવી ખાત્રી કરશો:—

૧ પંચ પ્રતીકમણ મોટી સાઇઝ સંક્ષિપ્ત અર્થ સાથે કિં. ૦-૮-૦	સોનકલના રૂ. ૪૭-૮-૦
૨ દેવસીરાઇ પ્રતીકમણ સૂત્ર	૦-૩-૦ „ ૧૫-૦-૦
૩ પંચપ્રતીકમણ પોકેટ સાઇઝ પાકું રેશમી પુકું	૦-૮-૦ „ ૪૦-૦-૦
૪ સામાયિક સૂત્ર વિધિ સાથે	૦-૧-૦ „ ૪-૦-૦
૫ ચૈત્યવંદન-ચુરવંદન-વિધિ સાથે	૦-૧-૦ „ ૪-૦-૦
૬ ગહુલી સંગ્રહ	૦-૩-૦ „ ૧૫-૦-૦
૭ રતનાકર પચ્ચીશી નેમનાથના શ્લોક સાથે.	૦-૦-૬ „ ૩-૦-૦

સિવાય—બાળકોમાં વહેંચવા જેવા. ઉપયોગી પુસ્તકો ઘણી સસ્તી કિંમતે મળશે.

લખો—જૈન સસ્તી વાંચનમાળા—રાધનપુરી બજાર-ભાવનગર.

જૈન નરરત્ન ભામાશાહનું ચરિત્ર.

હાલના સમયમાં ઇતિહાસનો અભ્યાસ, વાંચન, કથાઓનો આદર જૈન માનમાં કેટલાક અંશે વૃદ્ધિગત થતો જોવામાં આવતો હોવાથી, તેમજ દેશમાં, માનમાં પણ દેશ અને સમાજસેવાનો પવન જોશભરે ફુંકતો હોવાથી; અમુક શે અમુક મનુષ્યો તેવી સેવા કરતા-ઇચ્છતા હોવાથી અસંગાનુસાર તેમની વનામાં વધારે બળ મળે એ આશયથી ઇતિહાસપ્રસિદ્ધ જૈન કુલભૂષણ આપમાશાહનું ચરિત્ર ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ તૈયાર કરાવી છપાવેલ છે. આ ગ્રંથમાં નરરત્ન ભામાશાહનો જન્મલંત દેશ તથા સમાજપ્રેમ-સેવા અને શ્રીમાન હીર-વિજયસૂરીશ્વરજીની અહોનિશ ધગધગતી જન્મલંત, શાસનદાઝ એ બંને આદર્શો સાથેસાથ ઉભા રહી રાષ્ટ્ર અને ધર્મપ્રેમના પ્રકાશો પાડી રહ્યા છે જે વાંચતાં તે મહાપુરુષની પ્રભા આપણા જીવનમાં વણી લેવાને, સ્કેન્ડેલ લલચાઇયે છીયે.

શુભારે છત્રીશ ફોર્મ ગ્રંથશે પાનાનો સચિત્ર ઉંચા કાગળ પર સુંદર ટાઇપમાં છપાવી સુશોભિત બાઇડીંગથી ગ્રંથ અલંકૃત કરેલ છે. કિં. એ રૂપીયા પોપ્ટેજ જુદું.

આધ્યાત્મિક વિકાસના અંતરાયો.

“ આધ્યાત્મિક વિકાસ એટલે આપણાં હૃદયમાં થતી પ્રેમની સતત વૃદ્ધિ. એ પ્રેમની મર્યાદા અતિ વિશાળ થઈ શકે, પ્રાણીમાત્ર ઉપર ફેરી વળે; પરંતુ એમાં ખૂબ અંતરાયો નડે છે. એ અંતરાયો, એ વિઘ્નો, એનું બીજું નામ પાપ. પ્રેમની વૃદ્ધિ અટકાવનારાં પાપ છે છે; એ પાપ જોડે જાગૃત મનુષ્યને ઝંઘડવું પડે છે. એ ઝંઘડવાનો પણ અમુક વિધિ છે. એ વિધિ પ્રમાણે ઝંઘડનાર જલદી વિજયી બને છે. + + + માણસનું તન કે મન કોઈપણ પ્રકારના આવેશ કે નિશામાં આવી જાય તો તેનાથી બુદ્ધિપૂર્વક કંઈ કામ થઈ શકતું નથી, માટે એ નિસૌથી પ્રથમ ત્યાજ્ય ગણ્યો છે. પછી બીજા નંબરે આળસનો લાગ ઇષ્ટ માન્યો છે કેમકે જગતમાં માણસ માત્ર થોડે કે ઘણે અંશે મજૂર ન બને ત્યાં સુધી દુનિયાનો મોટો ભાગ દુઃખી જ રહેવાનો એ નિસંશય છે. શારીરિક શ્રમ ઉઠાવનારને તરતજ સમજાઈ જાય છે કે મારા પોતાના સુખને માટે જ નહિ, પણ પડોશી ॥ સુખને માટે પણ, મારે કાંઈ ને કાંઈ કામ કે મજૂરી કરવી જ જોઈએ પછી તૃષ્ણા છોડી જોઈએ. અર્થાત્ જેમ હાજતો થોડી અને સદી તેમ માણસ વધારે સુખ અને નિરપેદો રહી શકે છે. અન્ન, વસ્ત્ર કે ઘર સૌને જરૂરનાં છે એની કોઈ ના પાડી શકે નહિ, પણ એ જ હું જરૂરી ચીજો પણ સૌને મળી શકતી નથી; કેમકે માણસો એને ખૂબ વધારી મુકે છે અને પોતાની હાજતો સંકુચ કરી દઈને બીજાને ટળવળાવે છે. આમાં અતિક્રૂતા કે નિષ્ક્રૂતા સમાયેલ છે, પણ એ તો જ્યારે આપણે જોઈ શકીએ ત્યારેજ. પછી આવે છે લોભરૂપી પાપ. આજે તો ખાવાનું મળ્યું, પણ કાલે શું થશે ? પહેાર શું થશે ? ઘડપણમાં કેમ કરીશું ? આવા વિચારે કરીને માણસ લોભી બને છે. પોતાનું સાચું હિત ખુબે છે અને બીજા અનેકને પારાવાર દુઃખમાં હડમેલી મુકે છે. આના ઉતાર તરીકે માણસે અપરિગ્રહ વ્રત લેવું જોઈએ. ત્યાર પછી સત્તા મોહરૂપી પાપ સાથે ઝંઘડવાનું રહ્યું. બીજાના ઉપર રોષ મારવો, તેના પર સત્તા ચલાવવી, તેને પોતની મરજી પ્રમાણે ન ચાલવા દેતાં આપણે આધીન કરી લેવો એ પાપ જોડે ઝંઘડવાનું કામ ઉપલા પાપોમાંથી થોડેઘણે અંશે પણ મુક્ત જ્યેષ્ઠા માટે મુશ્કેલ નથી. જેને અસંખ્ય સેવકો છે તે સૌથી મોટો નથી, પરંતુ જે અસંખ્યનો સેવક છે તે જ સૌથી મોટો છે. આ દીવા જેવી સ્પષ્ટ વાત સમજતાં હજે વાર લાગશે નહિ. છેલ્લું અને સૌથી વિષમ. સૌથી કઠણ, કામભોગરૂપી પાપ જોડે ઝંઘડવું તે છે. પરંતુ અન્ન, વસ્ત્ર, ઘર, આરામ વિગેરે હાજતોમાંથી કોઈ પણ દેહગરી મનુષ્ય પરિપૂર્ણ રીતે છૂટી શકતો નથી. તેથી આ હાજત નથી એ વાત ખૂબ વિચારવા જેવી છે. અન્નવસ્ત્રાદિક હાજતો પુરેપુરી ટાળતાંનો દેહ પડી જાય એવો સંપૂર્ણ સંભવ છે, પણ સંભોગરૂપી હાજતને હાજત તરીકે જ ન સ્વીકારનાર અખંડ નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી પુરુષ કે સ્ત્રી ઉત્તરદું મૃત્યુને દૂર ધકેલે છે એ કાંઈ નથી જાણતું ? પહેલાં પાંચ અને આ છેલ્લા પાપનો આ ભેદ સમજાયાથી એની જોડેનો ઝંઘડો પણ સુકર થાય છે એવી રીતે એ કમ સપ્રયોજન અને સાર્થક બને છે. ”

“ જીવન સિદ્ધિ ” માંથી.